DECRETA
SUMMORUM PONTIFICUM,
SACRÆ SEDIS APOSTOLICÆ,

Quotannís à REGULARIBUS temporibûs certîs legenda,

COLLECTA.

PER

REVERENDISSIMUM PATREM FRATREM

JOANNEM KERY,

Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitæ Priorem Generalem, AA. LL. & Philosophiæ, Nec non Sacræ Theologiæ Doctorem.

Annô Domini M. DC. XC. IV.

REIMPRESSA

Typîs Clari Collegii Sandomiriensis Societatis JESU.
Annô Domini 1747.

IMPRIMATUR.

Balthaſar à Nolaren p. t.
Un: Vien: Rector.

Judico dignum impreſſione.

MICHAEL SICUTEN,
Decanus Theologiæ.

INDEX

INDEX
DECRETORUM

Sacræ Sedis Apostolicæ, à Regularibus, quotannis certis temporibûs legendorum.

COnſtitutio Clementis VIII. De largitione munerum, unà cum ejus confirmatione facta ab Urbano VIII. ſub pæna privationis officij, vocisq; activæ & paſſivæ, ipsô jure incurrendis, menſe Januariô legenda.

Decreta S. Congregationis Concilij, S. D. N. Urbani Divinâ Providentiâ Papæ VIII. auctoritate edita, De Celebratione Miſſarum ſub pæna privationis officij ac vocis activæ & paſſivæ, ipsô factô incurrendis, legenda ſextô quôque menſe, id eſt feriâ 2. poſt primam Dominicam Adventûs, & Feriâ 6. poſt Octavam Corporis Chriſti, cum declarationibus aliquot Sac: Concilij S. D. N. Urbani Papæ VIII. auctoritate editis, ſuper Decretis ejusdem Congregationis de celebratione Miſſarum.

Decretum S. D. N. Vrbani VIII. Feriâ 5. die 14. Aprilis 1633. editum de obſervantia Conſtitutionum Apoſtolicarum, ac Decretorum pertinentium ad S. Officium, ſub pæna privationis officij, & vocis activæ, ac paſſivæ, ipſô factô, alijsq; pænis arbitriô ſuæ Sanctitatis, legendum Feriâ 6. poſt Octavam Aſſumptionis B. MARIÆ.

Decreta Sacræ Congregationis Concilij S. D. N. Vrbani VIII. juſſu edita, de Regularibus Apoſtatis & Ejectis ſub pæna privationis omnium officiorum, vocisq; activæ ac paſſivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in poſterum obtinenda, bis in anno legenda, die à Superiore præſcribendâ.

Decreta Clementis VIII. de Reformatione Regularium, ſub pæna privationis omnium officiorum, vocisq; activæ & paſſivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in poſterum obtinenda, bis in anno legenda, diebûs à Superiore deſignandîs.

Decreta Clementis VIII. de Receptione Profeſſione, ac Inſtitutione Novitiorum ſub pænis ut ſupra, bis in anno legenda, diebûs à Superiore deſignandîs.

CON-

CONSTITUTIO CLEMENTIS VIII. DE LARGITIONE MUNERUM,

Unà cum ejus confirmatione, facta ab URBANO VIII. sub pœna privationis officij, vocisq́; activæ & passivæ, ipsô jure incurrendis, Mense Januariô legenda.

REligiosæ Congregationes, ab insigni sanctitate viris Spiritûs Sancti afflatu institutæ, tantas Ecclesiæ DEI utilitates omni tempore attulerunt, ut ad eas conservandas, & instaurandas Romani Pontifices Prædecessores nostri, magnam jure optimô diligentiam semper adhibuerint: nam cùm ea sit rerum humanarum conditio, & natura, ut etiam, quæ optimè fundata, & constituta sunt, partìm hominum imbecillitate, & ad malum proclivitate, partìm dæmonis astutiâ paulatim deficiant, ac nisi curâ pervigili sustententur,

in

in deteriùs prolabantur; idcirco Summorum Pontificûm vigilantia, magnopere laboravit, ut Regularium Ordinûm disciplina, aut labefactata in pristinum restitueretur, aut salutaribûs Constitutionibûs communita, integra atque incolumis permaneret. Quorum Nos vestigijs pro eodem Officij munere insistere, & Pastoralem illorum solicitudinem (quantùm possumus) Divinâ adiutrice gratiâ, cupimus imitari. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus Religiosæ vitæ Professoribus, ex Christi patrimonio, quibusvis hominibus quavis ex causa sæpe tribuuntur, gravia incommoda, & mala, etiam boni specie existant, præcavere studentes, hâc nostrâ perpetuò valiturâ Constitutione universis, & singulis cujuscunque Ordinis mendicantium, vel non mendicantium bona immobilia, & reditus certos ex indulto Apostolico possidentium, vel non possidentium, seu cujusvis Congregationis, Societatis, & instituti [non tamen Militiæ] Regularibus personis utriuslibet sexûs omnem, & quamcunque largitionem, & missionem munerum penitùs interdicimus. Sub qua prohibitione comprehendi volumus omnia, & singula Capitula, Conventus, & Congregationes, tam singulorum Conventuûm, Monasteriorum, Prioratuûm, Præposituratum, Præceptoriarum, Domorum, & locorum, quàm Provincialia, aut Generalia cujuslibet Provinciæ, sive universi Ordinis, Societatis, aut instituti: eorumque vel earum Camerarios, Commissarios, & quoscunque, Officiales, & singulares Personas: ipsos etiam Ordinum, Congregationum, & Societatum hujusmodi Superiores quascunque dignitates obtinentes, etiam Generales, & Provinciales, Magistros, Ministros, & quôcunque nomine Præfectos nec non Conventuûm, Monasteriorum, Prioratuûm, Præposituratum, Præceptoriarum, Domorum, & locorum quorumcunque Abbates, Priores, Præpositos, Præceptores,

etiam

etiam majores, Gvardianos, Miniſtros, Rectores, atque Abbatiſſas, Prioriſſas, & aliô quôvis titulô Præſidentes, tam ipſis Regularibus, quàm locorum Ordinariis, ſeu quibuſvis Superioribus ſubjectas utriuslibet ſexûs ad vitam, vel ad tempus deputatos: adeò, ut nemo unquam eorum, vel earum directè, vel indirectè, palam, vel occultè, tam communi, quàm particulari, & propriô nomine, etiam ſub quovis Statuti, vel conſvetudinis, ſeu veriùs corruptelæ, aut alio prætextu, vel quacunque cauſa niſi in Generali Congregatione re maturè diſcuſsâ unanimi conſenſu omnium, Superiorumque permiſſu cauſa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Id autem ita abſolutè, & generatìm vetitum intelligatur, ut neque omninò fas ſit quidquam donare, tam ex fructibus, reditibus, & proventibus, collectis, vel contributionibus, aut oblationibus, ſive eleemoſynis, aut ſubſidijs certis, vel incertis, ordinarijs, ſeu extraordinarijs, menſæ, ſeu maſſæ communîs, vel cujuſvis Fabricæ, & Sacriſtiæ, quorum bona communiter, ut præfertur, adminiſtrantur, ſeu quæ rationibus reddendis ſunt obnoxia, quàm ex pecunijs etiam, quæ à ſingulis quôvìs modô acquiſitæ in commune conferendæ omninò ſunt. Nec, ſi per viam voluntariæ contributionis in commune congerantur. Nec ſi forſan privatìm, & nominatìm cuilibet Religioſo à ſuis Superioribus, vel â proprijs affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut benevolis, vel à pijs Chriſti fidelibus, etiam eleemoſynæ, aut charitatis, & illius propriæ perſonæ intuitu attributæ, ſeu quôquômodô per quemlibet Religioſum ſuo Monaſterio, Domui, aut loco acquiſitæ, eique ut ad libitum de eis diſponat per Superiores conceſſæ fuerint: præterquam leviora eſculenta, aut poculenta, ſeu ad devotionem, vel Religionem pertinentia munuſcula com-

muni

muni tantùm, nunquam verò particulari nômine (ubi Superiori de consensu Conventûs videbitur) tradenda.

Sed & hujusmodi missiones munerum, ipsis Religiosis utriuslibet sexûs non solùm per se, verùm etiam per alios; tam directè, quàm indirectè, prohibitas declaramus.

Neque verò quispiam ab hac generali prohibitione se se excusare valeat, etiamsi munera miserit, cuivis personæ. Laicæ, vel Ecclesiasticæ cujuscunque statûs, gradûs, dignitatis, ordinis, vel conditionis, & quâvis non solùm mundanâ, & Ducali, Regiâ, Imperiali, verùm etiam Ecclesiasticâ, & Pontificali, aut aliâ majori, etiam S. R. Cardinalatûs dignitate fulgenti, etiam proprio Lociordinario, etiam ex causa, & occasione benedictionis, vel susceptionis habitûs Regularis, tonsionis, aut Professionis Monialium, tam sibi subditarum, quàm non subditarum, aut ipsi etiam proprio Ordinis, vel Congregationis Protectori, Vice-Protectori Generali, vel Provinciali, aut cujusvis Monasterij, Prioratûs, domûs, aut cujuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut aliô quôcunque officiô, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuicunque etiam simplici, & particulari Religioso. Ita ut inter ipsos quoque Religiosos (ne pravâ ambitione impulsi pro consequendis in sua Religione gradibus & dignitatibus alter alterius gratiam aut benevolentiam aucupetur) quæcunque largitio, aut donatio munerum (nisi rerum minutarum, de licentia expressa, & in scriptis Superiorum) sit penitus interdicta.

Insuper prohibemus, ne unquam eisdem Regularibus liceat ullas pecunias quôquômodô erogare in alicujus etiam Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem, etiam occasione transitûs, vel primi ingressûs, aut ad Beneficiorum acceptorum memoriam, gratique animi testificationem, seu pro prædictis personis quâvis auctoritate, vel

dignita-

dignitate fulgentibûs honorificè, lautè, & opiparè excipiendis, seu pro quibusvis convivijs eisdem, aut cuivis alteteri quâcunque occasione, vel causâ exhibendis, vel pro comessationibus, aut compotationibus, quibusvis personis, tam ejusdem Ordinis Congregationis, Monasterij, domûs aut loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exhibendis spectaculis, etiam pijs, intra Ecclesias, Monasteria, & domos sacras, seu pias vel extra eas, inquibusvis publicis aut privatis, sacris, aut profanis locis etiam ubi Sanctorum, & Sanctarum vita, aut res piè gestæ, etiam in memoriam Passionis Dominicæ populis spectandæ proponuntur, aut alias in prædictis, sive in quibusvis rebus supervacaneis, ad pompam, & ostentationem, aut oblectationem, vel paucorum lucrum, & privata commoda quomodolibet pertinentibus, nisi re ipsâ pro Divino cultu, & veris Christi pauperum indigentijs, servato in hoc charitatis ordine, & habitâ necessitatis ratione, de consilio, & consensu Superiorum sublevandis, aut alias in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Provinciale non prohibitis, vel taxam ibi forsan præscriptam non excedentibus, sumptus hujusmodi fiant.

Declarantes tamen per hæc, laudabilem, & Apostolicâ doctrinâ, sacrîsque Canonibûs commendatam hospitalitatem præsertim erga pauperes & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimo si qui reditus ad id, vel ex fundatione, vel ex institutis, aut consvetudinibus aliquorum Monasteriorum, Ordinum, aut Regularium hujusmodi locorum, aut ex testatorum, vel donantium voluntatibus, sive alias applicati, aut donati, sunt, eos omnino (ut decet) integrè in usus pios hospitalitatis hujusmodi erogandos esse; & præsertim in Monasterijs, seu locis desertis, & ab Laicorum ædibus longiùs remotis, ubi tamen pauperum, & verè egenorum ratio inprimìs habeatur.

Si quos verò ditiores occaſione tranſitûs, ſive alias ex devotionis aut neceſſitatis cauſa eò divertere contigerit, eos ſanè deceret Refectoriô communi cum Religioſis; menſâque & ferculîs communibûs, nequaquàm à cæteris diſtinctîs contentos eſſe. Verùm omnino ipſi Regulares in hoſpitibus hujuſmodi potentioribus excipiendis ita ſe gerant, ut in eis frugalitas, & paupertas Religioſa prorſus eluceat.

Pari etiam ratione diſtrictè inhibemus, ne quiſpiam ex prædictis, Laicus alias, quàm ut Superiùs dictum eſt, vel Clericus Secularis, vel Regularis quocunque honore, præeminentiâ, nobilitate, aut excellentiâ etiam S. R. E. Cardinalatûs dignitate præditus etiam Protector, Viceprotector, Lociordinarius, Prælatus Cardinâlis, Provincialis, aut Monaſterij, Domûs, vel loci cujuslibet Superior, eorúmve affines, propinqui, familiares, aut Miniſtri utriuslibet ſexûs, quidquam contra hanc Superiùs expreſſam prohibitionem recipiant.

Quod ſi, vel ab aliquo particulari Religioſo, vel à Superiore quopiam, Generali, Provinciali, aut alio quocunque officio fungente, aut à Conventu, Capitulo vel Congregatione; ſive ab univerſo ordine & Religione quidquam receperint; id quod acceperint, ſuum non faciant. Verùm ipsô factô abſque aliqua monitione, Judicis decreto, ſententia, aut declaratione ad illius reſtitutionem omnino in utroque foro teneantur: adeo ut reſtitutione ipsâ realiter non factâ, neque etiam in foro conſcientiæ abſolvi poſſint.

Hanc autem reſtitutionem fieri volumus non privatìm ei Religioſo, qui donavit, ſed ei Monaſterio, Domui, vel alteri loco, de cujus bonis facta eſt largitio, vel ſi non de ejus bonis donatum eſt, in quo idem Religioſus donans profeſſionem emiſit, vel ſi nomine totius Capituli, aut Congregationis vel univerſi Ordinis, ſeu Religionis dona-

tio facta

tio facta extiterit; pariter communi mensæ, aut massæ, cujus nomine donatum fuerit, accepta munera restituantur, ita ut nec qui donavit, nec Conventus, Capitulum, Congregatio Ordo, aut Religio, cui restitutio facienda est illam remittere & iterum condonare, aut recipientem ab obligatione restituendi eximere, vel ut in pauperes eroget concedere, quôquômodô possit.

Quod si quis ex supradictis Regularibus uttiuslibet sexûs, cujuscunque gradûs, ordinis, dignitatis, ac ubilibet locorum existentibus, conjunctìm cum cæteris, seu divisìm, nostrarum hujusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, jussionum, decretorum, mandatorum transgressor fuerit, statuimus, ut omnibûs, & singulîs per eum obtentîs dignitatibûs, gradibûs, muneribûs, & officiîs eo ipsô privatus, ac ad illa & alia similia, vel dissimilia in futurum obtinenda, inhabilis perpetuò, & incapax, ac perpetuâ infamiâ & ignominiâ notatus existat. Et præterea privationem vocis activæ, & passivæ absque ullo Superioris decreto, aut Ministerio, ipsô factô incurrat, nec non ultra hujusmodi pænas, etiam tanquam contra furti, & simoniæ criminum reum, tàm per viam denunciationis, accusationis aut querelæ quàm etiam ex officio procedi, & inquiri, condignîsque suppliciîs affici debeat.

Pænîs aliîs à jure statutis ac per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria cujusvis Ordinis, Congregationis, Monasterij, aut loci, statuta, vel consvetudines contra personas aliquid præmissorum commitentes forsan decretîs, & inflictîs, nihilominùs in suo robore permansurîs.

Quocirca universis, & singulis modernis, & pro tempore existentibus locorum ordinarijs, eorumque Vicarijs, & Officialibus, nec non quorumcunque Ordinum, Prioratuum, Monasteriorum, & Domorum Superioribus, etiam Generalibus, seu Provincialibus, cæterisque ad quos spe-

ĉtat, per Apoſtolica ſcripta mandamus; quatenùs ipſi, & eorum ſinguli, quantum ad eos pertinet, curent omni ſtudiô, diligentiâ, auctoritate, & vigilantiâ præſentem Conſtitutionem firmiter & inviolatè obſervari, & contra inobedientes, vel tranſgreſſores condignîs pænîs animadverti. Eosdem inobedientes, nec non contradictores quoslibet, & rebelles per opportuna juris, & facti remedia, appellatione poſtpoſitâ compeſcendo, invocatô etiam ad hoc (ſi opus fuerit) auxiliô brachij ſecularis.

Non obſtantibûs Conſtitutionibus, & Ordinationibûs Apoſtolicîs, dictorumque Monaſteriorum, Prioratuum, Domorum, Locorum nec non Ordinum, Congregationum, Collegiorum, juramentô, confirmatione Apoſtolicâ, vel quâvis, firmitate aliâ roboratîs, ſtatutîs, & conſvetudinibûs: privilegiîs quoque indultîs, & literîs Apoſtolicîs quorumcunque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel ad verbum non inſerta effectus præſentis noſtræ Conſtitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis. Quæ omnia quatenùs præmiſſis in aliquo adverſetur, prorſus tollimus, & abrogamus cæteriſque contrarijs quibuſcunque.

Volumus autem, ut præſentes literæ in valvis S. Jo: Lateranen: & Principis Apoſtolorum de Urbe Baſilicarum, & in acie Campi Floræ publicentur affixîs inibi earum exemplîs, & dimiſsîs. Quodque earum exempla, ſeu illorum compendia in libris quorumcunque Statutorum prædictorum Monaſteriorum, Prioratuûm, Collegiorum, Domorum, Ordinûm & Congregationûm (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cujuſque Regionis ſermonem verſa) & à Lociordinario, qui id quamprimùm fieri curet, ſubſcripta inſerantur; & ſaltem quotannis in Capitulis, ſive

Congre-

Congregationibus cujusque earum alta, & intelligibili voce legantur. Et nihilominùs post sexaginta dies à die publicationis (ut præfertur) in Rom: Curia facienda unumquemque citra montes: ultra montes verò post quatuor menses, perindè arctent, & afficiant, ac si cuique personaliter intimatæ, & per eos juratæ fuissent.

Quodque earum transumptis etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, & sigillô personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides in judicio, & extra illud ubique adhibeatur, eisdem præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, statuti, mandati, sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerariô contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis DEI, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum. Dat: Romæ in Monte Quirinali, Annô Incarnationis Dominicæ, Millesimô quingentesimô nonagesimô quartô, Tertio decimô Kalend: Julij, Pontificatûs nostri Annô tertiô.

S. D. N. Urbani Divinâ Providentiâ Papæ VIII. Confirmatio declarationis Constitutionis Clementis Papæ VIII.

DE LARGITIONE MUNERUM REGULARIBUS UTRIUSQUE SEXÛS INTERDICTA.

NUper à Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, coram dilecto filio nostro Antonio tituli S. Petri ad Vincula, Presbytero Cardinali S. Onuphrij nuncupato, majori Pænitentiario ac nostro in alma

Urbe Provicario, in ſpiritualibus Generali, & noſtro ſecundùm carnem fratre germano, à Nobis deputata emanavit declaratio tenoris ſubſequentis, videlicet: Cùm circa interpretationem Conſtitutionis fel: rec: Clementis VIII. de Largitione munerum, Regularibus utriuſque ſexûs interdicta, nonnullæ difficultates, & ambiguitates, ſint exortæ; Congregatio ſpecialiter à Sanctiſſimo D. N. Urbano Divinâ Providentiâ Papa VIII. coram Eminentiſſimo Card: S. Onuphrij majori Pænitentiario, ac Urbis Provicario deputata, auctoritate ſibi attributa declaravit, & declarat, munera à Religioſis utriuſque ſexûs tribui poſſe, ex cauſis gratitudinis conciliationis benevolentiæ, ejuſque conſervationis erga ipſam Religionem, vel Conventum, alijſve cauſis ex ſui natura actum virtutis, & meriti continentibus, modeſtè tamen, ac diſcretè & dummodò id non fiat, niſi de Superiorum localium licentia, ac etiam cum conſenſu maioris partis Conventûs, ſi talis conſenſus de jure vel ex Conſtitutionibus, ſeu conſvetudinibus cujuſque Religionis reſpectivè, in hujuſmodi caſibus requiratur. Conſenſum verò Conventûs in § 3. ejuſdem Conſtitutionis ad leviora eſculenta aut potulenta, ſeu ad devotionem, & Religioſitatem pertinentia, munuſcula largienda &c. requiſitum intelligi debere de conſenſu aliàs de jure requiſito, & ubi concurrit ambitionis ſuſpicio, quâ ceſſante, nec in his requiri licentiam Superiorum in ſcriptis in § 4. ejuſdem bullæ requiſitam, ſed ſufficere licentiam, etiam oretenùs eiſdem conceſſam, declarat. Comeſſationes autem, compotationes, & convivia in excipiendis præſertim Benefactoribus, Protectoribus, vel Ordinarijs honorificè, & lautè, de quibus in § 5. & 6. ejuſdem Conſtitutionis, cenſeri tantummodò prohibita, ſi decentiæ ſtatûs Regularis adverſentur. Reſtitutionem verò receptorum Conventibus faciendam, de qua in § 7. ibidem cau-
tum

tum est, intelligi debere de Conventibus, ad quos data, donata seu missa de jure pertinent, si id commodè fieri potest, aliàs Conventui ejusdem Religionis viciniori loco, ubi petita fuit absolutio, restituantur. Insuper eâdem facultate sibi tributâ, omnes, qui hucusque adversùs supradictas Constitutiones, Capitula hìc moderata largiti fuerunt, vel receperunt, à pœnis quicuscunque in eadem Constitutione inflictis, & incursis posse, & debere à proprijs Confessarijs absolvi, in foro conscientiæ, etiam non factâ priùs hujusmodi rerum donatarum, seu datarum restitutione. Quoad eos verò, qui præter modum prædictum graviori Religionis detrimento largiendo, vel recipiendo transgressi sunt, sed ob inopiam restituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit majori Pœnitentiario, vel de præteritis usque ad diem datæ præsentium, in foro conscientiæ absolvat, dispenset, & condonet, seu absolvi, dispensari, & condonari mandet, prout in Domino magis expedire judicaverit. Et ne prædictæ Clementis VIII. Constitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cujuscunque Monasterij, Conventûs, Domûs, ac Collegij Regularis, sub pœna privationis officij, vocisque activæ, & passivæ ipsô jure incurrendæ efficere teneantur, ut in perpetuum singulîs annîs mense Januariô, non solum prædicta Constitutio (quam in reliquis ejus partibus eadem Sanctitas omninò observare jubet, & quatenùs opus sit, innovat, quemcunque prætensum non usum, aut prætensam consvetudinem damnando, & irritando] verùm etiam hoc Decretum in aliqua publica Congregatione, vel saltem in publica mensa perlegantur. Omnibus, tam Ecclesiasticis personis etiam Regularibus, quàm Laicis cujuscunque sint Ordinis, conditionis gradûs, ac dignitatis, etiam speciali notâ dignis, & qui sub Generali dispositione non comprehenderentur, prædictam Clementis Constitutionem contra præ-

sentis-

ſentis Decreti tenorem declarandi, vel interpretandi, facultate penitùs interdictâ, ſuper quibus Sanctiſſimus mandavit expediri Breve. Datum Romæ die 25. Septembris 1640. Quapropter, ut præmiſſa firmiùs ſubſiſtant, & inviolabiliter obſerventur, quantùm cum Domino poſſumus, providere volentes: Motu propriô, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, declarationem præinſertam cum omnibus, & ſingulis in ea contentis tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illiſque inviolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & ſingulos, tam juris, quàm facti defectus, ſi qui ſuper quomodolibet intervenerint, ſupplemus, aliaque inviolabiliter ab omnibus, ad quos ſpectat, & ſpectabit in futurum, obſervari. ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcunque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quoſvis alios quacunque auctoritate fungentes ſublata eis, & eorum cuilibet quâvis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debet: ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quâvis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Non obſtantibûs quoad ea, quæ declarationi prædictæ, & præſentibus ſunt contraria, vel diverſa, Conſtitutioni vel: rec: Clementis Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri prædicti, ac omnibus Capitulis, quæ idem Clemens in Conſtitutione hujuſmodi voluit non obſtare, cæteriſque contrariîs quibûſcunq; Datum Romæ apud Sanctam MARIAM Majorem ſub Annulo Piſcatoris, die 26. Octobris, 1640. Pontificatûs noſtri Annô decimô octavô.

DECRE-

DECRETA

S. Congregationis Concilij S.D.N. Urbani Divinâ Providentiâ Papæ VIII. auctoritate edita.

DE CELEBRATIONE MISSARUM

Sub pæna privationis officij, ac vocis activæ, & passivæ, ipsô factô incurrendis legenda sextô quoq; Mense, id est Feriâ 2. post primam Dominicam Adventûs, & Feriâ 6. post octavam Corporis CHRISTI.

CUm sæpe contingat, in quibusdam, Ecclesijs tam magnum Missarum celebrandarum numerum ex varijs defunctorum relictis, aut piorum eleemosynis impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri; & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur indeq; fiat ut depereant piæ testantium voluntates, obstricta Benefactoribus fides violetur, Defunctorum animæ suffragiîs priventur, Ecclesiis debitus subtrahatur cultus, ac Christi fideles gravi scandalô affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur: cùmque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod ij, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas brevi ad pauciorem numerum à Superioribus reductum iri; aut quòd Ecclesijs, sorte pecuniarum absumptâ, plerumque nuda remaneant onera Missarum absque ullo emolumento, aut quòd eleemosyna pro illis celebran-

dis sit adeò tenuis, ut non facile inveniantur, qui velint huic se muneri subijcere, & reditus Ecclesiæ aut Monasterij adeò exigui, ut Sacerdotes pro necessaria sua sustentatione nimijs se oneribus obstringere compellantur: SACRA CONGREGATIO CARDINAL. CONCIL: TRIDEN: INTERPRETUM animadvertens, facturam se rem DEO gratissimam, charitatisque, ac justitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat, hunc teterrimum abusum è Christiana Republica convellere, atque eradicare, Sanctissimi D. N. Urbani Divinâ Providentiâ Papæ VIII. authoritate sibi specialiter attributa, infrascripta Decreta edidit.

Ac primò directè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diæcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel alias quôquômodô reducant onera ulla Missarum celebrandarum aut post idem Concilium imposita aut in limine fundationis; sed pro his omnibus reducendis àut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspectâ; id statuet, quod magîs in Domino expedire arbitrabitur, alioquin reductiones, moderationes, & commutationes hujusmodi, si quas contra hujus prohibitionis formam fieri contigerit, omninò nullas, atque inanes decernit.

Deinde, ubi pro pluribus Missis, etiam ejusdem qualitatis celebrandis plura stipendia, quantumcunque incongrua, & exigua, sive ab una, sive à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus Ecclesijs, Capitulis, Collegijs Hospitalibus, Societatibus, Monasterijs, Conventibus, Congregationibus, Domibus, aut locis pijs quibuscunque tam Spiritualibus, quàm Regularibus, Sac: Congregatio sub obtestatione Divini Judicij mandat, ac præcipit, ut absolutè tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint; ita

ut

ut alioquin ij, ad quos pertinet, suæ obligationi nõn satisfaciant, quinimo graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id verò. ut deinceps observetur exactiùs, Sac: Congreg: eâdem authoritate revocat privilegia, & indulta omnia quibusvis personis, Ecclesijs, ac locis pijs, tam Sæcularibus, quàm Regularibus cujuscunque Ordinis Congregationis, & Instituti, quamcunque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia removere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte eiusdem eleemosynæ sibi retentâ, celebrandam committat.

Præterea ne in Ecclesijs, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis eò tepidiores, ac segniores reddantur, quòd onera hujusmodi cum nulla, aut parva sint utilitate conjuncta: statuit, atque decernit, ut pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Monasterijs, Conventibus, ac locis omnibus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum, ac ijs, ad quos pertinet, sub pæna interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipsô factô incurrenda à die realis acquisitionis, statim deponi debeant penes ædem Sacram, vel personam, fide. & facultatibus idoneam, ad effectum illa, seu illorum pretium quamprimùm investigandi in bonis immobilibus fructiferis, cum expressa, & individua mentione: oneris quod illis annexum reperitur ac, si eadem bona immobilia aucto-

ritate Apostolicâ deinceps alienari contigerit, eorundem pretium sub eadem pæna, ut supra, deponi, atque in alijs bonis stabilibus itidem fructiferis, cum ejusdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

Ad hæc Sacra Congregatio quibusvis Capitulis, Collegijs, Societatibus, & Congregationibus, nec non omnibus & singulis Ecclesiarum, ac piorum locorum, tàm Sæcularium, quàm Regularium Superioribus, vel alijs ad quos pertinet, districtè prohibet, ne inposterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum: Sæculares quidem sine Episcopi, vel Ejus Generalis Vicarij, Regulares verò sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda: alioquin Sæcularis, qui hujus prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso; Regularis verò pænam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia obtinenda vocisque activæ & passivæ absque alià declaratione incurrat. Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro missis celebrandis, ita demum ijdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera suscipere valeant: alioquin omninò abstineant ab hujusmodi eleemosynis, etiam sponte oblatis in futurum recipiendis & capsulas auferant ab Ecclesijs cum inscriptione illa: Eleemosyna pro Missis, vel alia simili, sub ijsdem pænis ipsô factô incurrendis, ne fideles hâc ratione frustrentur. Episcopus verò, seu ejus Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis, casibus diligenter inquirant de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ, Monasterio, aut loco pio incumbentibus: nec antea assensum hujusmodi aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè constiterit, illius Sacerdotes tàm novo oneri

suscipi-

ſuſcipiendo, quàm antiquis iam ſuſceptis ſatisfacere poſſe: præcipuamque rationem habeant, ut reditus, qui Eccleſijs, & locis piis relinquuntur, omninò reſpondeant oneribus adjunctis, ſecundùm morem cujuſque Civitatis, vel Provinciæ: intelligantque ſi in re tanti momenti deſides, aut negligentes fuerint, in noviſſimo die ſe hujus prætermiſſi muneris rationem eſſe reddituros

Poſtremò ILLUSTRISSIMI PATRES, non ſine gravi animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ Regularem diſciplinam evertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fovent in oneribus Miſſarum ſupra vires ſuſcipiendis, velut ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium numero, quàm ferant reditus, & Eleemoſynæ cujuſque Monaſterij: inhærentes ſummorum Pontificum, ac Sac: Triden: Concil: Decretis hac de re editis, Sanctiſs: D. N. authoritate præcipiunt, ac mandant omnibus & ſingulis Generalibus, Provincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpoſitis, Gvardianis, Vicarijs, & quibuſcunque alijs Superioribus Monaſteriorum, Conventuum, ac Domorum Regularium bona immobilia poſſidentium, vel non poſſidentium, cujuſcunque Ordinis Congregationis, & Inſtituti exiſtentium intra fines Italiæ, & Inſularum adiacentium, ut ſinguli, ad quos pertinet, in qualibet Provincia, adhibitîs duobûs, aut tribûs Regularibûs ſui Ordinis, vel Congregationis probatioribûs, & rerum uſu peritioribûs, bona immobilia, cenſus, reditus & proventus omnes, conſvetas item Eleemoſynas, & obventiones, tam communes Monaſteriorum, Conventuûm, & Domorum ejuſdem Provinciæ, quàm etiam ſingularibus perſonis Religioſis aſſignatas ſeu permiſſas, in communem uſum deinceps, conferendas, decem annorum immediatè præcedentium habitâ ratione, diligenter, & maturè recognoſcant, ijs

omnibûs detractîs, quæ reparationes, præstationes, grandines, sterilitates, alijve cujuslibet generis onera consveverunt absorbere; eaque omnia scripto fideliter exarata, idem Superior, cujus interest, in proximo Capitulo, seu Congregatione Generali, vel Provinciali coram tribus Judicibus ab ipsomet Capitulo, seu Congregatione deligendis proponat, qui computatîs hujusmodi reditibûs, Eleemosynîs, & obventionibûs universîs, & oneribûs, ut supra detractîs, sedulô examinent, quod Religiosi homines, connumeratîs etiam Laicîs, alijsquè necessariîs servientibûs, in unoquoque Monasterio, Conventu, & Domo Regulari, juxta Religionis, & proprij instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, competenter valeant sustentari. Tum eorundem bonorum, redituum, Eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant: ut in illo diligenter omnibûs discussîs cujusque Familiæ Monasterij, Conventûs, ac Domûs Regularis. in singula quaque Provincia certus earum tantùm personarum numerus, Patrum Capitularium voto præfigatur, quæ reditibûs, Eleemosynîs, & obventionibûs, ut Superiùs, sufficienter ali possint. Ne verò Superiores, qui id præstare debent, seriùs aut remissiùs, quàm par est, suo muneri satisfaciant, mandat Sac: Congregatio, ut intra annum, post proximum Capitulum Generale, vel Provinciale computandum, omnia hoc de genere particulariter gesta, in authenticam formam redacta ad Sacram ipsam Congregationem Concilij, singuli mittant: Numerumque familiæ, singulorumque Conventuûm, Monasteriorum, & Domorum hujusmodi Regularium, Capituli, seu Congregationis Generalis, vel Provincialis sententiâ, & authoritate præfinitum, ijdem Superiores, tàm Generales & Provinciales omnes, quàm locales perpetuò servare omninò teneantur,

nec

nec poſſint illum quôquômodô augere, etiam prætextu augmenti redituum abſque Sacræ ipſius Congregationis licentia. Superiores autem hujuſmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præſtiterint, vel numerum ut ſupra præſcriptum quôvis modo augere præſumpſerint, privationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vociſque activæ, & paſſivæ, & ad omnia ſuæ Religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pænam eo ipſo incurrere, atque alijs etiam gravioribus à Sede Apoſtolica infligendis pænis Sac: Congregatio ſubjacere voluit, & declaravit.

Deinceps verò Monaſterium, Conventûs, Domûs, Congregatio, vel Societas Religioſorum, ſeu Regularium nullibi, recipiatur, niſi præter alia ad id requiſita, in ſingulis ejuſmodi locis, duodecim ſaltem Fratres, aut Monachi, ſeu Religioſi degere & ex reditibus, & conſvetis Eleemoſynis, detractîs omnibûs, ut ſupra, detrahendîs, competenter ſuſtentari valeant, ad præſcriptum Decreti fel: record: Greg: XV. hac de re editi. Alioquin Monaſteria, & loca hujuſmodi poſthac recipienda, in quibus duodecim Religioſi, ut ſupra, ſuſtentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint, Ordinarij loci viſitationi, correctioni atque omnimodæ juriſdictioni ſubjecta eſſe intelligantur.

Porrò, ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, ſeu deſvetudinem abeant, Superiores locales cujuſque Monaſterij, Conventûs ac Domûs Regularis, curare, atque efficere teneantur ſub pæna privationis officij, vociſque activæ & paſſivæ ipsô factô incurrenda, ut in perpetuum, ſextô quoque menſe, id eſt Feriâ ſecundâ poſt primam Dominicam Adventûs, & Feriâ ſextâ poſt Octavam Corporis Chriſti, præſentes ordinationes in publica menſa perlegantur. Omnibus tam Eccleſiaſticis perſonis, cujuſcunque ſint

Ordinis

Ordinis, conditionis, & gradûs, quàm Laicis quocunquê honore, ac potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitùs interdictâ.

Non obstantibûs, quoad suprascripta omnia, & singula in præsentibus Decretis contenta, Constitutionibûs, & Ordinationibûs Apostolicîs in favorem quarumcunque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Joan: Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius Instituti, etiam necessariò, & individuò exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcunque, tam Sæcularium, quàm Regularium locorum, nec non illorum, etiam juramentô, confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratîs, statutîs, & consvetudinibûs, etiam immemborabilibûs, privilegijs quoque indultîs, & literîs Apostolicîs, etiam Mari magnô, seu Bullâ aureâ, aut aliàs nuncupatîs, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, nec non irritantibus Decretis, etiam motu propriô, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, &ireratis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausuras Generales, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præsentibus pro expressis habens, quibus, quoad ea quæ præsentibus adversantur, illis aliàs in suo robore perman-

permansuris, Sacra Congregatio, Sanctitatis suæ authoritate, & specialiter, & expressè derogat, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, voluit eadem Sacra Congregatio ut præsentes Ordinationes in valvis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, ac in Acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes ad quos pertinent, ita arctent & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent. Utque earundem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica Constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ Die 12. Januarij 1625.

DECLARATIONES

Aliquot Sac: Concilij S. D. N. Urbani Papæ VIII. auctoritate editæ super Decretis ejusdem Congregationis.

DE CELEBRATIONE MISSARUM.

SUper primo Sacræ Congregationis Decreto, de Celebratione Missarum, quô prohibetur, ne Episcopi in Diæcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quomodòlibet, reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine fundationis.

Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, ut non sit, qui velit onus illi iniunctum subire, & si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum, aut fere totum insumendum sit pro expensis ad id necessarijs.

Et quid, si permittatur Episcopo in fundatione, ut possit hujusmodi onera moderari?

Secundò, super secundo ejusdem Congregationis Decreto, quô cavetur, ut celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cùm Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam juxta qualitatem loci personarum, ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minùs congruum, teneantur Missas illas ab offerente præscriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione Beneficij, seu Capellæ, legati, aut salarij, possint etiam manualem eleemosynam, pro Missis votivis, aut Defunctorum, recipere, & unicô Missæ sacrificiô utrique oneri satisfacere?

Quintò, positô, quòd Testator relinquat, ut celebrentur pro ejus anima centum Missæ, absque ulla præscriptione eleemosynæ. Quæritur, an liberum sit hæredibus eleemosynam sibi bene visam determinare, vel an præscripenda sit ab Ordinario?

Sextò, super tertio Congregationis Decreto, in quo eadem Congregatio revocat privilegia, quibûs indulgetur, ut certarum Missarum, vel anniversariorum celebratione, aut aliquibûs collectîs, seu orationibûs, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat?

Quæri-

Quæritur, an verba (in futurum ſuſcipiendis) intelligenda ſint de oneribus ſuſcipiendis poſt privilegium?

Septimò, ſuper quarto ejuſdem Congregationis Decreto, quô prohibetur Sacerdoti qui Miſſam ſuſcepit celebrandam cum certa eleemoſyna, ne eandem Miſſam alteri, parte ejuſdem eleemoſynæ ſibi retentâ, celebrandam committat.

Quæritur, an permittendum ſit adminiſtratoribus Eccleſiarum, ut retineant aliquam eleemoſynarum portionem pro expenſis manutentionis, Eccleſiæ, Altarium inſervientium paramentorum, luminum, vini, hoſtiæ, & ſimilium?

Octavò, an hoc Decretum habeat locum in beneficijs, quæ conferuntur in titulum, id eſt, an Rector Beneficij, qui poteſt per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare ſtipendium ad rationem redituum Beneficij?

Nonò; an Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemoſyna major ſolitâ pro celebratione Miſſæ, debeant dare eandem integram eleemoſynam ijs, quibus Miſſas celebrandas committunt. An verò ſatis ſit, ut dent, celebrantibus eleemoſynam conſvetam?

Decimò, ſuper quinto ejuſdem Congregationis Decreto, quô inter cætera ſtatuitur in hæc verba: Eleemoſynas verò manuales, & quotidianas pro Miſſis celebrandis, ita demum ijdem accipere poſſint, ſi oneribus antea impoſitis ita ſatisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant; Alioquin omninò abſtineant ab hujuſmodi eleemoſynis, etiam ſponte oblatis in futurum recipiendis, & capſulas auferant &c.

Quæritur an hoc Decretum prohibeat abſolutè, quô minùs accipiant novas eleemoſynas ij, qui acceptis non ſatisfecerunt: & quid ſi congruô tempore poſſint omnibus ſatisfecere?

Undecimò, quid, si offerens eleemosynas, auditô impedimentô consentiat, ut Sacerdos Missam celebret cùm primum poterit?

Duodecimò, an pœna interdicti & aliæ appositæ in eodem Decreto, afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam ibi præscriptam, quàm eos, qui non aufe- runt capsulas ab Ecclesijs ut ibidem præcipitur?

Decimòtertiò, an in hoc Decreto comprehendantur illæ capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesijs in die Commemorationis Omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (*casse de Morti.*)

Decimòquartò, an Administratores Ecclesiæ magnæ devotionis, & concursûs, possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si ijsdem Missis nonnisi post longum, tempus satisfacere valeant, ne aliàs cultus Ecclesiæ, & devotio, ac concursus fidelium (ut ajunt) minuantur?

Decimòquintò, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Colegijs, Societatibus, Congragationibus, nec non omnibus, & singulis Ecclesiarum, & piorum locorum, tàm Sæcularium, quàm Regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula Generali (& alijs, ad quos pertinet) supplicatur pro opportuna declaratione?

Decimòsextò, super septimo ejusdem Sacræ Congregationis Decreto, quô cavetur, ut in singulis Monasterijs Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consvetis reditibus, aut eleemosynis commodè possit sustentari?

Quæritur, an ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis Decreti Pauli V. absque tamen computatione redituum cujusque Religiosi, sit denuò facienda, nec ne?

Decimo-

Decimòſeptimò, an Novitij ad habitum Regularem admiſſi, poſſint admitti ad Profeſſionem in Monaſterijs, in quibus habita ut ſupra, præfixione numeri, commodè ali non poſſunt?

Decimòoctavò, ſuper ultimo, quô cavetur, ut nullibi recipiantur Conventus Regularium, niſi præter alia ad id requiſita, duodecim ſaltem Fratres in eis degere, & competenter ſuſtentari valeant, ita ut alioquin ſubſint juriſdictioni Ordinarij?

Quæritur, an hoc Decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrat: Miſſarum, comprehendat eas Religiones, quæ non conſveverunt onera Miſſarum recipere, ut ſunt Religiones Capuccinorum, ac Societatis JESU?

Ultimò an idem Decretum, ubi diſponit, ut nullibi recipiantur Monaſteria, niſi &c. habeat locum in Italia duntaxat ad quam eſt reſtrictum Decretum proximè antecedens an verò etiam extra Italiam?

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, authoritate ſibi à Sanctiſſimo D. N. attributâ, ad ſingula dubia Superiùs propoſita ad hunc modum reſpondit, videlicet:

Ad primum, etſi legatum ſit adeò tenue, nihilominùs, pro reductione oneris, ut ſupra, impoſiti ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apoſtolicam eſſe adeundam, quæ abſque ulla impenſa id ſtatuet, quod magìs in Domino e re eſſe judicaverit; verùmtamen ſi in ipſa Beneficii erectione expreſsè cautum fuerit, ut liceat Epiſcopo injunctum onus reducere, ac moderari, legem hanc fundationis, quam Decreta hac de re edita non ſuſtulerunt, eſſe validam, & obſervandam.

Ad ſecùndum, eſſe intelligenda de præſcriptione facta ab eo, qui eleemoſynam tribuit, non autem ab Ordinario. Quod ſi tribuens eleemoſynam numerum Miſſarum celebrandarum non præſcripſerit, tunc tot Miſſas celebrari debere, quod præſcripſerit Ordinarius ſecundùm morem ſuæ Civitatis, vel Provinciæ?

Ad tertium teneri?

Ad quartum, Sacerdotes, quibûs diebûs tenentur Miſſas celebrare ratione Beneficij, ſeu capellæ, legati, aut ſalarij, ſi eleemoſynas ſuſceperint, non poſſe eâdem Miſsâ utrique obligationi ſatisfacere?

Ad quintum, cenſuit, ubi nullam certam eleemoſynam teſtator relinquit, eſſe ab Epiſcopo præſcribendam eleemoſynam congruam, quæ reſpondeat oneribus Miſſarum celebrandarum ſecundùm morem Civitatis, vel Provinciæ?

Ad ſextum, ita eſſe intelligenda.

Ad ſeptimum reſpondit, permittendum non eſſe, ut Eccleſiæ, ac loca pia ſeu illorum Adminiſtratores, ex eleemoſynis Miſſarum celebrandarum ullam, utcunque minimam portionem retineant ratione expenſarum, quas ſubeunt in Miſſarum celebratione, niſi cùm Eccleſiæ, & loca ipſa alios non habent reditus, quos in uſum earundem expenſarum, erogare licitè poſſint, & tunc, quam portionem retinebunt, nullatenùs debere excedere valorem expenſarum, quæ pro ipſomet tantùm Miſſæ ſacrificiò neceſſariò ſunt ſubeundæ, & nihilominùs eô etiam caſu curandum eſſe, ut ex pecunijs, quæ ſuperſunt, expensîs, ut ſupra deductîs, abſolutè tot Miſſæ celebrentur, quot præſcriptæ fuerint ab offerentibus eleemoſynas.

Ad octavum, non habere locum, ſed ſatis eſſe ut Rector Beneficij, qui poteſt Miſſam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemoſynam congruam, ſecundùm

dùm morem Civitatis, vel Provinciæ, nisi in fundatione ipsius Beneficij aliud cautum fuerit.

Ad decimum, debere absolute integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse?

Ad undecimum, respondit,non prohibere absolutè: Ac propterea, etsi oneribus jam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum dummodò intra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad duodecimum, quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione, id sciat, & consentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cùm susceptis oneribus satisfactum fuerit, Decretum non prohibere, quominùs eô casu eleemosyna accipiatur pro ijsdem Missis juxta Benefactoris consensum celebrandis.

Ad decimumtertium, has pænas non habere locum, nisi in suscipientibus onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel ejus Generalis Vicarij, aut Generalis, vel Provincialis.

Ad decimumquartum, comprehendi.

Ad decimumquintum, non posse; nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, ut supra in responsione ad duodecimum.

Ad decimum sextum, comprehendi etiam privatos Sacerdotes?

Ad decimum septimum, numeri præfixionem esse iterum faciendam, servatâ formâ ultimi Decreti hac de re editi.

Ad decimumoctavum, esse admittendos ad Professionem si alias habiles existant, ac deinde in aliquo alio Mona-

naste-

nasterio ejusdem Religionis esse collocandos, ubi commodè ali possint.

Ad decimumnonum, censuit comprehendere.

Ad ultimum, habere locum etiam extra Italiam.

DECRETUM

S. D. N. PAPÆ URBANI VIII. Feriâ V. die 14. April: 1633 editum, de Observantia Constitutionum Apostolicarum, ac Decretorum pertinentium ad S. Officium, sub pæna privationis Officij, & vocis activæ ac passivæ ipsô factô, alijsq; pænis arbitriô suæ Sanctitatis, legendum Feriâ 6. post octavam Assumptionis B. V. MARIÆ.

SANCTISSIMUS Dominus noster sedulò incumbens, ut ea, quæ salubriter Apostolicis Decretis, & Constitutionibus statuta, & ordinata sunt, præsertim quæ ad Sanctum Officium Inquisitionis contra hæreticam pravitatem pertinent, inviolabiliter observentur, & commodam sortiantur executionem, districtè mandat, & præcipit, ut omnes Superiores cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis etiam de necessitate exprimendæ Regularis, sive cujusvis alterius instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, teneantur sub pæna privationis Officij, ac vocis activæ & pas-

sivæ

ſivæ ipsô factô incurrenda, aliiſque arbitriô Sanctitatis ſuæ infligendis in perpetuum ſemel ſaltem in anno, id eſt, Feriâ ſextâ poſt Octavam Aſſumptionis Beatæ MARIÆ Virginis in publica menſa, vel in Capitulo ad hoc ſpecialiter convocato, & inſuper in quocumque Generali, ac Provinciali Capitulo, Conventu, Dieta, vel aliô quovis nomine nuncupato Capitulari congreſſu, ſuos ſubditos, ac Religioſos commonere de injuncta omnibus obſervantia, & executione earundem Apoſtolicarum Conſtitutionum, & Decretorum ad S. Officium Inquiſitionis adverſus hæreticam pravitatem pertinentium ac præſertim.

JULII III. Conſtit: incipit, *Licèt à diverſis*, contra impedientes Inquiſitores hæreticæ pravitatis in eorum Officio aut in cauſis Inquiſitionis ſe ingerentes, eorumque complices, & fautores; & contra ipſos Inquiſitores admittentes Laicos ad criminis hæreſis cognitionem. Et Pij V. Conſtitut: 82. incipit: *Si de protegendis*, contra occidentes, verberantes, deijcientes, aut perterrefacientes quemvis ex Miniſtris S. Officij Inquiſitionis, vel Epiſcoporum id munus in ſua Diæceſi, vel Provincia, obeuntium accuſatorem, denuntiatorem aut teſtem, in cauſa ſeu ſidei quomodocumque productum, vel evocatum: nec non contra diripientes, expugnantes, invadentes, incendentes, expilantes, aliòve exportantes alicujus prædictorum bona, libros, literas, auctoritates, exemplaria, regeſta, protocolla, exempla, ſcripturas, aliave inſtrumenta, ſive publica, ſive privata, ubicumque poſita, eorumque complices, & fautores: & contra effringentes carcerem, vel Cuſtodiam publicam, vel privatam, extrahentes, vel emittentes vinctum, prohibentes capiendum, captumve eripientes, recipientes, occultantes, ſeu facultatem effugiendi dantes ſeu id fieri jubentes, eorumque complices, & fautores etiam effectu non ſecutô, nullatenus

excuſandos, niſi claras tantummodò probationes contrarium adducentes; & contra intercedentes pro præfatis delinquentibus; inflictis contra quemlibet prædictorum pænis, quæ damnatis, ex primo capite legis Iuliæ Maieſtatis, eorumque filijs irrogantur: & oblatâ revelantibus impunitate.

PIJ IV. Conſtitut: 23. incipit, *Cum ſicut nuper*, contra Sacerdotes, qui pænitentes mulieres in actu Sacramentalis confeſſionis ad inhoneſtos actus provocare, & allicere tentant, & ſolicitant. Et Gregorii XV. Conſtitut: 4. incipit, *Univerſi Dominici gregis*, ampliativæ circa hujus criminis probationes, & extenſivæ contra Confeſſarios, qui perſonas (quæcumque illæ ſint) ad inhoneſta, ſive inter ſe, ſive cum alijs quomôdolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confeſſionis, ſive ante, ſive poſt immediate, ſive occaſione, vel prætextu Confeſſionis, vel extra occaſionem Confeſſionis in Confeſſionario, aut alio in loco ad audiendam Confeſſionem electo, ſolicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhoneſtos ſermones, ſive tractatus habuerint. Et contra Confeſſarios, non monentes eos, quos ſciunt ab alijs Confeſſarijs ſolicitatos eſſe, ut Inquiſitoribus, vel Ordinarijs ſolicitantes denuntient, vel docentes eos ad ita denuntiandum non teneri.

Gregorij XIII. Conſtit: 22. incipit, *Officij noſtri partes*, de juriſdictione Inquiſitorum hæreticæ pravitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratûs non promoti, Miſſas celebrant, & Sacramentaliter Confeſſiones audiunt. *Clement: VII. Conſtit*: 81. incipit, *Et ſi alias*, declaratoriæ pænæ contra eos infligendæ per Judices Laicos, præviâ eorum degradatione. Et Sanctitatis ſuæ *Conſtit:* 79. incipit, *Apoſtolatûs officium*, extenſivè ad minores 25. annis, dummodo vigeſimum ætatis annum compleverint.

Sixti

Sixti V. Constit: 17. incipit, *Cæli & terræ Creator*, contra exercentes artem Astrologiæ judiciariæ, & alia quæcunque divinationum genera, librosve harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis suæ Constitut: 113. incipit, *Inscrutabilis judiciorum DEI*, extensivè ad alia, & cum gravioris pœnis.

Clementis VIII. Constit: 42. incipit, *Cùm sicut*, contra Italos, ne extra Italiam proficiscantur ad loca, in quibus liber cultus, sive usus Catholicæ Religionis non existat, minusque in eis locis habitent. Et Gregor: XV. Constitut: 28 incipit, *Romani Pontificis*, contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & Insularum adjacentium quôvis prætextu commorentur, & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli V. Constit: 26. incipit, *Romanus Pontifex*, revocatoriæ facultatum Superioribus quorumcunque Ordinum, & Religiosorum quôquômodô concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum ad Officium S. Inquisitionis quomodolibet pertinentes.

Ejusdem Constit: 97. incipit, *Regis pacifici*, innovatoriæ Constitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione Beatæ MARIÆ Virginis editarum: impositionis majorum pænarum in transgressores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ pravitatis Inquisitionibus puniendos. Et Gregor: XV. Constit: 29. incipit, *Sanctissimus Dominus noster auditis* ampliativæ, & declaratoriæ prohibitionis asserendi, Beatam MARIAM Virginem Conceptam esse in peccato originali.

Gregorij XV. Constit: 27. incipit, *Romanus Pontifex in specula*, revocatoriæ quarumcunque concessionum vivæ vocis oraculô factarum. Et Sanctitatis suæ Constit: extensivæ adquoscunque quantumvis privilegiatos, & exemptos, incipit, *Alias fel: recor: Gregor: Papæ XV. sub dat: Romæ 20. Decembr: 1631.*

Ejusdem Constit: 40. incipit, *Apostolatûs officium*, & Sanctitatis suæ Constit: 114. incipit, *Eo modo*, revocatoriæ licentiarum quarumcumque, legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis suæ Constitut: 37. incipit, *Sanctissimus Dominus noster solicitè animadvertens* de imaginibus nondum à Sede Apostolicâ Canonizatorum, vel Beatificatorum cum radijs, splendoribus, aut laureolis, non proponendis: tabellis, aut luminaribus ad eorum Sepulchra non apponendis, eorumve gestis, miraculis, revelationibus, Beneficiorum impetrationibus, non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis suæ Constit: 50. incipit, *Sanctissimus Dominus noster pro debito sui Pastoralis Officij*, de libris ubicunque compositis, de quacunque materia tractantibus, ab his, qui leguntur in statu Ecclesiastico, non transmittendis aliò ut imprimantur, sine Vicarij, & Magistri Sacri Palatij in Urbe, vel extra eam, sine Ordinarij, & Inquisitoris, aut ab eis Deputatorum licentia.

Et ejusdem Sanctitatis suæ Constit: sub dat: Romæ die 5. Novembris, 1631. incipit, *Cùm sicut accepimus*, quòd Constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & S. Inquisitionis Officium hactenus editæ, & imposterum etiam super quacunque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, nisi in edendis illis specialiter excipiantur.

Et insuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, ut hujus Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conserventur, ita, ut ab ijsdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commode queant. Deque hujusmodi commonitione publico documento statim certiorem facere Congregationem Sactissimæ Inquisitionis in Urbe. Et ita mandat & præcipit Sanctitas sua.

DECRE

DECRETA

Sacræ Congregationis Concilij S. D. N. URBANI VIII. jussu edita.

DE REGULARIBUS APOSTATIS, & EJECTIS.

Sub pœna privationis omnium Officiorum, vocisq; activæ ac passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa imposterum obtinenda, bis in anno legenda, die à Superiore præscribenda.

SACRA Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, Regularium ejectorum, & fugitivorum statui consulere, illorumque scandala submovere, & succrescentem numerum frangere operæ pretium existimans, auditîs Religionum Superioribûs, reque diligentissime perpensâ, communicatô etiam consiliô cum S. D. Urbano VIII. atque ex peculiari Sanctitatis suæ facultate, infrascripta Decreta edidit.

Ac primò, ut infecta semina, è quibus pravi ejusmodi fructus potissimum prodeunt, deinceps ne serantur in vinea Domini, censuit esse innovandas, & Sanctissimi authoritate innovat Constitutiones,& Decreta Generalia san: mem: *Clementis VIII.* ad Regularium reformationem, ac Novitiorum receptionem professionem, atque institutionem spectantia, districtèque præcipit Generalibus, atque alijs omnibus Ordinum Superioribus, ut illa exactè observent, atque,

ut obſerventur, efficiant, ſub pœnis ſtatutis in ijſdem Conſtitutionibus. A quibus tamen excipiendum cenſuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conventibus, ſeu Monaſterijs ad Novitios recipiendos hactenus deſignatis, & approbatis, ſeu impoſterum deſignandis, & approbandis, Novitij ad habitum ullatenus recipi poſſint; niſi priùs Congregatione Reformationis Apoſtolicæ, vel proprijs locorum Ordinarijs expreſsè, & nominatim approbati fuerint. A cujus quidem Decreti obſervatione Sacra Congregatio juſtis de cauſis cenſuit Regulares eſſe abſolvendos, prout authoritate Sanctiſſimi Domini noſtri abſolvit, atque eximit.

Deinde, ut apoſtatandi opportunitas Regularibus præripiatur, ſtatuit, ut de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem tranſire, niſi priùs Superiori legitimè conſtiterit, eam Religionem paratam eſſe illum recipere, qui licentiam petit, tumque Regularis rectâ ſe transferat ad arctiorem. Quod, ut re ipſa adimpleatur, idem Superior omni ſtudiô, ac diligentiâ invigilet.

Rurſus ſtatuit, ut fugitivi & Apoſtatæ, ſive habitum Regularem deferant, ſive non, poſſint, ac debeant ab Epiſcopo loci, ubi moram trahunt, in carceres conijci, ac Superioribus Regularibus conſignari, ſecundùm Regularia inſtituta puniendi, utque ipſi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere atque efficere, ut apprehendantur; ſalvâ tamen in omnibus facultate Ordinarijs locorum attributâ Decretô *Concil: cap.* 3. *ſeſſ:* 6. Quod ſi Apoſtatæ hujuſmodi circa montes infra quatuor, ultra montes verò infra octo menſes à præſentis Decreti publicatione inchoandos, ſua ſponte ad ſuã quiſque Religionẽ redierint, tum pœnarum omnium ipſis propter Apoſtaſiam inflictarum; aut infligendarum remiſſionem atque impunitatem aſſequantur, Ita tamen, ut debeant à Superiore abſolutio-

nem

nem humiliter petere, & coram eô culpam fateri, atque emendationem polliceri; Superior verò è contra benignè illos teneatur excipere, ab hujuſmodi pœnis abſolvere, & paterna charitate complecti.

Ad hæc, ut impoſterum è Religionibus nullus legitimè profeſſus eijci poſſit, niſi ſit verè incorrigibilis verè autem incorrigibilis minimè cenſeatur, niſi non ſolum concurrent ea omnia, quæ ad hoc ex juris cõmunis diſpoſitione requiruntur ſublatîs hâc in parte Statutîs, & Cõſtitutionibûs cujuſque Regionis, & Ordinis, etiam à Sede Apoſtolicâ approbatîs, & confirmatis: verùm etiam unius anni ſpatiô in jeiunio, & pænitentia probetur in carceribus, proindequè unaquæque Religio privatos habeat carceres in qualibet ſaltem Provincia. Elapsô autem annô ſi nihilominùs non reſipuerit, ſed animo indurato in ſua pervicacia perſeveraverit, ne contagione peſtiferâ plurimos perdat, tamquam pecus morbida, ac membrum putre ejici tandem poſſit, ſed ab ipſomet Generali tantùm, de conſilio, & aſſenſu ſex Patrum ex gravioribus Religionis eligendis in ſingulis Capitulis, vel Congregationibus Generalibus; tumque non niſi inſtructo, ſecundùm eorum ſtylum, & Conſtitutiones, proceſſu, & plenè probatis cauſis expulſionis ad Sacrorum Canonum præſcriptum. Interea tamen uſque primum Generale Capitulum, ſeu Congregationem proximè celebrandam, ſi quempiam ex juſtis & neceſſarijs cauſis expellere oportebit, ejectio fieri poſſit à Generali cum conſilio, & aſſenſu ſex Patrum, ut ſupra, quos idemmet Generalis eligere debeat infra quatuor menſes, à præſentis Decreti publicatione: ſervatâ tamen in reliquis formâ ſuperiùs præſcripta. Sic verò ejecti, quamdiu non redierint ad Religionem, in habitu Clericali incedant, atqúe Ordinarij loci juriſdictioni, & obedientiæ, ſubſint; proindeque Generalis illico expulſionis ſententiam eidem

dem Ordinario notificare teneatur. Cæterùm Sacra Congragatio Religionum Superiores ſeriò admonet, ac per JESU Chriſti viſcera obteſtatur, ut, memores paternæ charitatis, & manſvetudinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquant,ut lucrentur animas Fratrum ſuorum fere in profundum malorum delapſas, antequam graviſſimum, atque extremum expulſionis remedium experiantur. Idque eò magìs, quòd ſubditorum ſangvinem, qui ex malo, negligentium & ſui officij immemorum Prælatorum regimine, peribunt, Dominus noſter JESUS Chriſtus in ſupremo DEI judicio de eorundem Prælatorum manibus ſit requiſiturus.

Præterea ſtatuit, ut ijdem Superiores nemini ex Religioſis expulſis litteras teſtimoniales concedant, illos ad Sedem Apoſtolicam reijcientes, vel jubentes aliam ingredi Religionem.

Item ut ejecti extra Religionem degentes ſint perpetuò ſuſpenſi ab exercitio Ordinum, ſublatâ Ordinarijs locorum facultate dictam ſuſpenſionem relaxandi. aut moderandi.

Ac poſtremò eſſe innovandam, & ſuæ Beatitudinis authoritate invocat Conſtitutionem fel: record: *Gregorij IX.* relatam, in *cap: fin de Regul:* ac propterea declarat, eam Conſtitutionem in ijs quoque vendicare ſibi locum, ſervandumque eſſe, qui juſtè diffinitivèque, ac juris ordine ſervatô expulſi fuerint, dummodò tamen in expulſis hujuſmodi ſubſit ſpes evidens emendationis ex literis ſaltem teſtimonialibus Ordinarij, cujus conſcientiam in his literis concedendis S. Congregatio ſeriò oneravit.

Ne qua verò difficultas in ſupraſcriptis Decretis, & Ordinationibus exequendis ſuboriatur, Sacra Congregatio, Sanctiſſimo Domino noſtro annuente, atque approbante, univerſis Generalibus, Provincialibus, Comſſarijs, Miniſtris, Præſi-

Præsidentibus, Abbatis, Prioribus, Præpositis, Gvardianis, Vicarijs, & quibuscunque aliis Superioribus quorumcunq; Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Conventuum Collegiorum Domorum, ac locorum Regularium ubique locorum existentium injungit, serióque mandat, ut illa diligenter observent, atque observari procurent in omnibus Cænobijs, ac Monasterijs, Collegijs, ac Domibus, quorumcunque Monachorum, ac Regularium ubique locorum existentibus, efficiantque, ut tam Decreta supradicta fel: record: *Clementis VIII.* quàm præsentes Ordinationes in singulis ejusmodi locis bis saltem in anno legantur in publica mensa.

Si quis verò ipsorum adversùs ea, quæ superiùs præscripta sunt, vel eorum aliquid, quôquômodô facere, vel moliri præsumpserit, ipsô factô pænam incurrat privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa imposterum obtinenda, pænaque hujusmodi sit Sanctitati suæ, ac Sedi Apostolicæ reservata, ijsdem Superioribus, etiam Generalibus, & Protectoribus illam moderandi, seu relaxandi potestate penitus interdictâ, & nihilominùs sit irritum, & inane quidquid secus, à quoquam actum extiterit. Non obstantibûs Constitutionibûs, & ordinationibûs Apostolicîs in favorem quarumcunque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Monasteriorum, Conventuûm, Domorum, ac locorum Regularium quorumcunque, necnon illorum etiam juramentô confirmatione Apostolicâ, vel quâvis firmitate aliâ roboratîs statutîs, vel consvetudinibûs, etiam immemorabilibûs, exemptionibûs quoque, indultîs, & privilegiîs, etiam in corpore juris clausîs aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine fundationis concesîs etiam Mari magno, seu Bulla au-

rea, aut aliàs nuncupatîs, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, & cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, nec non irritantibus Decretis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ut aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, ſeu extenſionis conceſſis, & iteratis vicibus approbatis & innovatis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, ſpecialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas Generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſervanda eſſet tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & formâ illis traditâ obſervatâ, inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, quibus quo ad ea, quæ ſupradictis quomodôlibet adverſantur, illîs aliàs in ſuo robore permanſurîs, ſpecialiter & expreſsè Sanctitatis ſuæ authoritate derogat, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Dat: Romæ die 21. Septembris 1624.

DECRETA
CLEMENTIS VIII. DE REFORMATIONE REGULARIUM.

Sub pæna privationis omnium Officiorum, vociſq; activæ & paſſivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa impoſterum obtinenda, bis in Anno legenda, diebus à Superiore deſignandis.

Nullus

NUllus omninò prætextu cujuſcunque privilegij vel Superioritatis, etiam Generalatûs, à ſervitio Chori cenſeatur immunis, niſi pro tempore, quô quis in proprij Officij munere actu fuerit occupatus: Cum Lectoribus autem & Prædicatoribus, Superiores iîs tantùm diebûs, quibûs eos legere aut prædicare contigerit, diſpenſare poſſint. Idem quoque præſtare valeant cum ægrotis, & ſtudiorum cauſa legittimè impeditis. In eos verò, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, ſalutarî pænitentiâ Superiores animadvertant, ad præſcriptum Regulæ, & Conſtitutionum, alimenti etiam ſi opus fuerit ſubtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel caſuum conſcientiæ bis in hebdomada, præſcriptîs diebûs, in ſingulis Conventibus habeatur, ad quam Fratres omnes conveniant, eâque abſolutâ, mutuâ collatione circa explicatam doctrinam ſeſe utiliter exerceant.

Quò *Tridentini Concilij* Decreta de paupertatis voto cuſtodiendo fideliùs obſerventur, præcipitur, ut nullus ex Fratribus, etiamſi Superior ſit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, proventus, cenſus, eleemoſynas, ſive ex concionibus, ſive ex lectionibus, aut pro Miſſis, tam in propria Eccleſia, quàm ubicunque celebrandis, aliòve ipſorum juſtô labore & causâ, & quôcunque nomine acquiſita, etiam ſi ſubſidia conſangvineorum, aut piorum largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiam nomine Conventûs poſſidere poſſit, ſed ea omnia ſtatim Superiori tradantur, & Conventui incorporentur, atque cum cæteris illius bonis, reditibus, pecunijs ac proventibus confundantur, quô communis inde victus, & veſtitus omnibus ſuppeditari poſſit. Neque Superioribus, quicunque illi ſint, ullô pactô liceat eiſdem Fratribus, aut eorum, alicui, bona ſtabilia, etiam ad uſumfructum, vel uſum, admini-

ſtrationem, aut commendam etiam depoſiti, aut cuſtodiæ nomine concedere. Eorum verò, quæ ad neceſſitatem conceſſa erunt, nullus quicquam poſſideat, ut proprium, neque ut proprio utatur. Qui in præmiſſorum aliquo deliquerit, pœnas nedum à *Concio Trident:* præſcriptas, ſed aliàs quoque multò graviores, Superiorum arbitriô imponendas incurrat.

Nulla quorumcunque Superiorum diſpenſatio, nulla licentia, quantum ad bona immobilia, vel mobilia Fratres excuſare poſſit, quo minus culpæ, & pœnæ ab ejuſdem Concilij Decretis impoſitæ, & ipsô factô incurrendæ obnoxij ſint, etiamſi Superiores aſſererent hujuſmodi diſpenſationes, aut licentias concedere poſſe, quibus in ea re fidem minimè adhiberi volumus.

Fratrum veſtitus, & ſupellex cellarum ex communi pecunia comparetur, & omninò uniformis ſit Fratrum, & quorumcunque Superiorum, ſtatuique paupertatis, quam profeſſi ſunt, conveniat: ita ut nihil ſuperflui admittatur; nihil etiam, quod ſit neceſſarium, alicui denegetur.

Quæcunque Fratrum veſtes, ſive laneæ ſive lineæ, omniſque alia ſupellex in aliquem commodum Conventûs locum deferantur, ibique ab uno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter cuſtodiantur, ut inde Superioris arbitriô, prout unicuique opus fuerit, ſubminiſtrari opportunè poſſint.

Omnes etiam Superiores, quicunque illi ſint, eôdem pane, eôdem vino, eodemque obſonio, ſive eadem (ut aiunt) pitantia, in communi menſa prima vel ſecunda, niſi infirmitatis causâ impediti fuerint, veſcantur. neque ſingulare aliquid, quo privatim quiſque in cibum utatur, ullô modô afferri poſſit, ſi quis in ea re peccaverit nihil eâ die alimenti percipiat, niſi panem, & aquam.

Supe-

Superiores omnes, etiam Generalis, qui reditus, aut præstationes peculiares ratione officiorum habet, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alios usus, quàm ratione Officij sui necessarios, quicquam expendant. Cùm verò contigerit ipsos in aliquo Conventu commorari, eam pecuniæ quantitatem in commune conferant, ex qua sibi & ijs, qui secum erunt, victus ad præscriptum Regulæ, & Constitutionum suppeditetur.

Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & redituum sui Conventûs, per se ipsum habere, sive exercere possit; sed universum id onus tribus Fratribus ejusdem Conventûs à Generali ita demandetur, ut unus rerum & bonorum, redituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat; alter tanquam Depositarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter asservet: alius de pecunijs, & rebus à Depositario acceptis, Priori, & Fratribus, àc Conventui universo de necessarijs, mandante tamen ipso Priore, non secundùm proprium affectum, sed juxta charitatis Regulam, veluti bonus Dispensator provideat, Officiorum hujusmodi confusione penitùs interdicta.

Cæterum hi tres tam impensi quàm accepti singulîs mensibûs Superiori locali, adhibitîs etiam duobûs vel tribûs Fratribûs ejusdem Conventûs probatioribûs, rerumq; usu peritîs, rationem reddent: Deinde ipsimet rursus, præsentibûs Priore, & peritîs prædictîs, Generali, cùm advenerit: denique ipse Generalis Capitulo saltem coram tribus judicibus; illorum omnium, universamque suæ administrationis tam publicæ, quàm privatæ rationem reddere teneatur, cujus etiam exemplum authenticum ex actis Capituli

 descri-

describatur. ad hoc, ut ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

In quocunque Conventu, Fratrum is tantùm deinceps constituatur, & imposterum retineatur numerus, qui ex reditibus illius proprijs, vel ex communibus consvetis, vel etiam singulorum eleemosynis, alijsque quibuscunque obventibus in commune (ut præfertur conferendis) commodè possit sustentari; reditus verò & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter asserventur.

Superioribus autem, ne Concilij Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare ullô modô possint, omninò interdicimus, & prohibemus, decernentes irritum &c. Si quis autem contra præsumpserit attentare, is eô ipsô omni gradu, officioque privatus, & ad ea perpetuò inhabilis existat.

Nullus nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus privilegio gaudeat.

Si alicui ex necessaria causa, Generalis judiciô probanda, socius ex eodem ordine, qui illi ministret concedendus erit, is nisi vigesimum quintum agat annum, & qui communi servitio sit deputatus, non concedatur, & si commodè fieri potest sit laicus conversus.

Ut omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur. Conventûs clausura perpetuò, ac diligenter servetur; ac propterea à Superiore janitor constituatur, qui diligentiâ, ac morum integritate maximè commendetur, is januæ custodiendæ semper assistat, eamque nemini Fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

Nullus à Conventu egredi audeat, nisi ex causa, & cum Socio, licentiâque singulîs vicibûs impetratâ, ac benedictione acceptâ à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causâ probatâ, sociumque exituro adjungat; non petentis

tentis

tentis rogatu: sed arbitriô suô, neque eundem sæpiùs. Licentiæ verò generales exeundi, nulli omninò concedantur.

Contravenientes autem pænâ gravi etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur eandem etiam janitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

Cùm autem quis in Conventum revertitur, Superiorem iterum adibit benedictionem recepturus, qui à Socio itineris rationem, & quid rei actum sit diligenter requirat.

Nullos Fratres Romam venire Superiores permittant, nisi priùs à Generali, vel Protectore duntaxat licentiam in scriptis impetraverint.

Si quis autem sine hujusmodi facultate Romam venire præsumpserit, voce activâ, & passivâ bienniô privatus existat, subiturus etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pænas Quæ item omnia adversùs eos, qui supradictos admiserint. & receperint, sine ulla exceptione locum habeant.

Habeat Superior clavem ita fabrefactam, ut cùm sibi videbitur, cellas omnes reserare possit, & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

In medio dormitorij totam noctem lampas colluceat.

Nullus etiam Superior cellas sive in claustro, sive alibi separatas à communi dormitorio habeat, sed unusquisque unica cella, eadem cùm cæteris aliorum Fratrum conjuncta, nudîs omninò parietibûs, ac lectô, & mensâ humilibûs, uniformique supellectili (ut præfertur) quemadmodum Religiosos decet contentus sit: possit tamen Generalis alicui ex Superioribus Conventuum, si eorum muneris, & officij necessitatem id exigere cognoverit; alteram etiam cellam concedere.

Cellæ,

Cellæ, ſive ædiculæ, quæ extra dormitorium ſeparatim ſunt, ad officinas, aut aliàs ad communem uſum & commoditatem Conventûs redigantur.

Sigillatim ſuo quiſque lecto cubet, neque ullibi duo eodem lecto dormire poſſint, qui omnes ad certam formam redigendi erunt.

In privatis cellis nulli camini permittantur: ſed omnes obſtruantur ſtatim, cardinibus etiam è parietibus convulſis, ut res illa non ad tempus facta ſed ad perpetuò duratura videatur, cellîs tamen Generalis, aut alteriùs Superioris, ac Prædicatoris exceptîs.

Conventûs feneſtræ omnes, quæ in vias publicas, aut in vicinas laicorum ædes proſpiciunt, murô ita obſtruantur, ut omninò is proſpectus impediatur.

Valetudinarium in ſingulis Conventibus certô, ac ſalubriori loco conſtituatur, quod pro loci ſitu, ac Fratrum numero, quoad fieri poterit, commodiſſimum eſſe poſſit, in quo Fratres omnes, cum ægrotabunt curentur, nec inde niſi recuperatâ ſanitate abire permittantur. Qui verò infirmorum curæ præpoſiti ſunt, omni ſedulitate, ac charitate operam ſuam præſtabunt, ac curabunt, ne quid ægrotis omnino deſit, quod ad ſanitatem recuperandam pertineat.

Ineatur ratio, quâ ſublatîs licentiîs, aut facultatibûs hactenus quibuſcunque conceſsîs, degentes extra Conventûs clauſtra, ad ea quàmprimùm revocentur, nec de cætero, niſi ex graviſſima cauſa à Sede Apoſtolica probanda, hujuſmodi facultates concedi poſſint.

Nulli impoſterum ad habitum, aut profeſſionem admittantur, niſi in Conventibus per Sedem Apoſtolicam in qualibet Provincia deputandis.

Curent Superiores, ut Conſtitutio interdicens largitiones, munerum, & præſcribens hoſpitalitatis formam ab

omnibus

omnibus in quolibet Conventu inviolabiliter observetur.

Ut omnis officiorum ambitûs occasio præcludatur, caveant omnes à directa, vel indirecta vocum, seu suffragiorum procuratione, tam pro se ipsis, quàm pro alijs, tum in Capitulis locorum, tum in cæteris, præsertim Generalibus Capitulis aut Congregationibus, seu alibi. Quicunq; secus fecerit, præter alias pænas, & censuras, hactenus contra hujusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pænam privationis officiorum, quæ obtinent, eô ipsô incidant, & ad futura quæcunque pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari à nemine possit, nisi à nobis, vel sucessoribus nostris, & pro qualitate culparum graviùs etiam plectantur. Porrò supradictas omnes pænas ad complices, ac simpliciter scientes, & non revelantes extendimus.

In Superiorum, & Officialium omnium electionibus forma præscripta à Sacro Conc: Triden: & Ordinis Constitutionibus inviolabiliter servetur, juventque Electores secundùm veritatem cuiusque conscientiæ, probiores, ac magìs idoneos se electuros, ac propterea priusquàm ad electionem deveniatur, in primis, & ante omnia prælegantur Constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui possint, & consveverint Regulas Ordinis & Constitutiones observare, præsertim quæ pertinent ad servitium chori, ac vestitum, & victum communem.

Eligantur in Capitulo Generali vel Provinciali aliquot graves, & periti ex Fratribus cujuslibet Provinciæ, saltem tres, qui admittendos ad prædicationem Verbì DEI, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum Fratrum, ac Lectores publicos, diligenter simul examinent, priusquàm probentur, & ad hujusmodi Ministeria admittantur. Horum

etiam curæ ſit examinare, & probare, tam quoad doctrinam, quàm quoad mores promovendos ad quoſcunque Ordines, in quo ſervetur Decretum Congregationis Interpretum Sacri Concilii Tridentini, hac de cauſa nuper editum & promulgatum.

Illud porrò Superiores omnes in Domino admonemus, ut memores ſint rationis quàm in noviſſimo die reddituri ſunt pro grege ſibi commiſſo, ac propterea omni ſtudiô invigilent, ut quæ in eorundem Ordinum Regulîs, & Conſtitutionibûs de oratione mentali, ſilentio, jejuniis, Capitulo culparum, aliiſque ſpiritualibus exercitijs prudenter, ac piè ſancita ſunt, ea omnia, & ſingula ad ungvem obſerventur, intelligantque ſuper his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia conſtruenda, & amplianda eſſe quæ ut faciliorem exitum ſortiantur, & fructus uberiores in animis Fratrum producant, valde opportunum erit, ſi in quolibet Conventu, ſingulîs hebdomadîs habeatur ſermo de Religioſa diſciplina, Regularique obſervantia.

Quò verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conſpicuo uniuſcujuſque Conventûs, in qua diſtinctè adnotetur quid ſingulîs horîs cujuſque diei quilibet Frater præſtare debeat, ut certô quôque ſignô præmonitus, majore animi præparatione ſuo muneri ſatisfacere poſſit. Quæ Ordinis Conſtitutiones, his Decretis non adverſantur, inviolatè cuſtodiendæ erunt.

Quibûs horum Decretorum capitibûs certa pæna præſcripta non eſt, arbitriô Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Ut autem hæc Decreta (donec alia quæ pleniorem reformationem facient, edantur) ab omnibus obſervari poſſint, diſtrictè præcipimus Generalibus, ac omnibus aliis quibuſcunque Superioribus, ad quos hoc ſpectat, ut curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorundem

dem Ordinum Constitutiones perpetuò valituras redigi, interdictâ omninò eorum singulis facultate illas declarandi, & adversùs eas unquam dispensandi. Alioquin sciant se in pœnam, Generalatûs, & Officiorum privationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipsô factô, & sine ulla exceptione respectivè incidisse.

Ne verò prætextu dilatæ publicationis, eorum observatio, quôquômodô differri possit, aut impediri, volumus, ut post illorum publicationem in Conventu, vel Monasterio cujuslibet Ordinis de Urbe factam, Generalem, aliosq; Ordinum Superiores, cæterosque quoscunque Fratres præsentes, statim, reliquos verò absentes citra montes, unius mensis, ultra montes, trium mensium spatiô inarctent, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

Insuper mandamus, quòd Generales in singulis Conventibus citra montes, unius mensis, ultra verò montes, trium mensium cursu, Decreta supradicta, publicari faciant, sub pœna privationis Generalatûs, alijsque arbitriô nostrô imponendis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 25. Mensis Junii 1599.

DEcretum illud, quô Fratres Romam petere cum Generalîs, & Protectoris licentia duntaxat permissum est Sanctitas sua extendit ad Provincialem, decrevit, ita ut Provincialis ipse ex causa communi totius Provinciæ duntaxat facultatem hujusmodi facere valeat, declaravitq; pœnam privationis vocis activæ, & passivæ contrafacientibus inflictam Sanctitati suæ reservatam esse, interdictâ omninò eorum Superioribus singulis, etiam Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Datum Romæ die 20. Martii, Annô 1601.

DECRETA GENERALIA.

Fel: record.

CLEMENTIS PAPÆ VIII.

De Novitiis ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conventibus designandis, sub pœnis ut supra, bis in Anno legenda, diebûs à Superiore præscribendîs.

CLEMENS PAPA VIII.

REgularîs disciplinæ restitutionî, pro qua potissimum juxta nostri muneris debitum laborare non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidianô usu compertum est, quòd in omnibus Conventibus ijs præsertim, qui majori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes; passim recipiuntur. Unde fit, ut quò magis, nos variîs Constitutionibûs malè affectas radices amputare studemus, eò magìs in dies depravata, infructuosaque ejusmodi noviter profitentium germina succrescant. Cui quidem malo occurrere volentes, præsenti Decreto statuimus, districtèque præcipimus omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissarijs, Ministris cæterisque Superioribus Conventuum intra Italiæ, & insularum adiacentium fines existentium quibuscunque, & quorumcunque Ordinum mendicantium, ut de cætero neminem sub quovis præ-

vis præ-

vis prætextu, aut colore ad habitum Regularem admittant, nisi in Conventibus auctoritate nostrâ propediem in unaquaque Provincia designandis. Insuper sancimus, ut quoad ejusmodi Conventus, ut præfertur per nos deputati non fuerint; omnes præfatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunque Novitiorum, sive ad habitum sive ad Professionem omninò abstineant. Superior, qui hujus Decreti transgressor extiterit, ipsô factô pænam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, se noverit incurrisse, ac aliis etiam pænis arbitriô nostrô subiaceat. Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra hujusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas & irritas ex nunc decernimus, & declaramus. Privilegiîs, Statutîs, & consvetudinibûs quibûscunque in contrarium minimè obstantibûs. Datum Romæ die 12. Martii, 1596.

RENOVATIO, ET AMPLIATIO EJUSDEM DECRETI.

De Novitiis ad habitum Regularem non recipiendis, nisi in Monasteriis, & locis designandis.

SAnctissimus in Christo Pater, Dominus noster D. Clemens Divinâ Providentiâ Papa VIII. cùm jam dudum animadverteret collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni; pro qua potissimum, juxta sui muneris debitum, vigilare, ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quòd in omnibus Monasterijs, & Conventibus, iisque præsertim, qui majori indigent reforma-

tione, singuli ad Religionem profitendam accedentes, passim, ac sine delectu recipiuntur, ac inde fieri, ut quò magìs variîs Constitutionibûs malè affectas radices evellere studet, eò magìs infructuosa noviter profitentium germina quotidie succrescant: cùmque ob zelum, ac desiderium, quô tenetur Sanctitas sua omnes Regulares ad vetus suæ cujusque Religionis institutum redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitum Religionis admitteretur, profiteretur ve, quousque Monasteria, & Conventus aliquot destinarentur in quibus posset commodiùs Regularis Observantia secundùm reformationem à Sanctitate sua institutam introduci: Quia tamen non obstante tali prohibitione, cognovit nonnullos fuisse, vel sub colore facultatis, & licentiæ a Sanctitate sua obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum notitiam non pervenerit, receptos, & admissos, præter mentis suæ sensum; Idcircô huic malo prospicere volens, ne licentiarum, ac facultatum hujusmodi subreptione, ac prætextu, Decretum Sanctitatis suæ irritum reddatur; nunc denuo strictè præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, & Gvardianis quibuscunque, cæterisque Superioribus, Conventuum, Monasteriorum ac Domorum quôcunque nomine appellantur, intra Italiam, & Insularum adiacentium fines existentium, quorumcunque Ordinum mendicantium, (exceptis tamen Carthusianorum, Fratrum Minorum de strictiori observantia, nec non Capuccinorum S. Francisci, Reformatorum S. Dominici, Discalceatorum Ordinis Carmelitarum, nec non Fratrum Congregationis Fuliensis Cisterciensis Ordinis, ac Eremitarum Eremi Camaldulensis, & Montis Coronæ: Clericorum Regularium Theatinorum, Societatis JESU & S.

Pauli

Pauli Decollati, & aliorum de Somafcha, Miniftrorum, Infirmorum, refpectivè Ordinibus, Societatibus, feu Congregationibus nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc iterum excipiendò, voluit prohibitionem hanc ad illa nullô modô extendi.) Ne fub cujufvis licentiæ, & facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, nifi per literas in forma Brevis duntaxat, & non alias quemquam ad habitum Regularem fufcipiendum, nec etiam converfos, nifi in Conventibus, Monafteriis, & Domibus, auctoritate ejufdem S. D. N. propediem in unaquaque Provincia defignandis, recipere, aut receptos ad profeffionem admittere ullô modô audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis fuæ receptos, etiamfi imperfectum habitum, aut fine caputio gerant, poft præfentis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino ejicere debeant.

Superiorem autem, qui hujus Decreti tranfgreffor extiterit, ipsô factô pænam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis activæ, & paffivæ; & perpetuæ inhabilitatis ad alia impofterum obtinenda, eô ipsô incurrere voluit, ac decrevit; & aliis etiam pænis arbitriô Sanctitatis fuæ imponendis fubiacere.

Receptiones verò, & profeffiones quaslibet eorum; qui contra hujufmodi Decretum admiffi fuerint, nullas, & irritas effe ad quemcunque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas fua eos ordines comprehendere, qui Conventus, Domos & Monafteria à fe probata pro Novitiorum receptione, & educatioue, hactenus permiffione fuâ conftituerint.

Cæteras verò licentias, five particulares quæ in hanc diem effectum non funt fortitæ, revocat & annullat.

Vult

Vult autem Decretum hoc ſuum in ſolitis locis Urbis publicatum ita prædictorum ſingulos afficere, ac ſi cuilibet perſonaliter fuiſſet intimatum, privilegiîs, ſtatutîs, & Conſtitutionibûs quibûſcunque in contrarium minimè obſtantibûs. Datum Romæ apud Sanctum Marcum die 20. Menſis Junii 1599.

FORMULA

Concedendi facultatem pro Novitiis ad Regularem habitum recipiendis in Monaſteriis, & locis deſignatis.

SAnctiſſimus in Chriſto Pater, & D. N. D. Clemens Divinâ Providentiâ Papa VIII. cùm Regularem diſciplinam reſtituere, atque in priſtinum ſtatum revocare maximè cuperet, Regulareſque omnes vitam, moreſque ſuos ad rationem ejus inſtituti, quod quiſque profeſſus eſſet, ita componere, ut quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem pertinent, ea potiſſimum ſinguli Religioſiſſimè obſervarent, generalî Decretô quod de menſe Junii anni 1659. promulgatum fuit, Ordinum Religioſorum Superioribus (nonnullîs exemptîs) prohibuit, ne aut Novitios reciperent, aut quemquam ad profeſſionem ante admitterent, quàm à Sanctitate ſua Monaſteria aliquot ad eam rem præſcripta eſſent, in quibus obſervantia Regularis vigeret. Nunc verò eadem Sanctitas ſua à locorum etiam Ordinariis, quibus id muneris demandaverat, certior facta, in infra ſcriptis Monaſterijs & Conventibus Ordinis noſtri præfinitum eſſe numerum duntaxat eorum, qui vel ipſius Monaſterij cenſibûs, vel conſvetîs eleemoſynîs ſuſtentari ibi commodè poſſunt, atque in iis omnia fideliter obſervari, quæ ſunt

cum illorum professionis perfectione conjúncta, nempe castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, unâ cum cæteris Decretis particularibus, vel instituti ipsius, vel Pontificiis etiam ad victum vestitumque communem spectantibus (ipso Decreto, ut supra edito, & promulgato, nequaquam obstante) potestatem facit, Superiori ejusdem Ordinis Novitiatus in suprascriptis Monasterijs, & Conventibus erigendi, Novitios recipiendi, educandi, atque ad professionem admittendi, modò tamen id ad præscriptum instructionis jussu suæ Sanctitatis editum, neque aliô modô fiat. Quoniam verò ea est suæ Sanctitatis mens, & voluntas ut in Monasteriis, & Conventibus, ad alendos Novitios præfinitis, Regularis observantia perpetuò retineatur, mandat, & præcipit, ut in ipsis præscriptus jam personarum numerus imposterum servetur, nullusque omninò Superior cujusvis conditionis, personarum, & Novitiorum numerum augere præsumat, eâ pænâ propositâ, ut in omnibus privatus officiis vocis activæ, & passivæ, jus omne amittat. Vult denique Sanctitas sua hujusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicæ, hôc Decretô Secretarij manu subscripto concedi, non obstante Decretô, ut supra promulgato. Datum Romæ die, &c. Præscribitur verò numerus Sacerdotum. Clericorum Novitiorum Conversorum autem &c.

N. VISITATIONIS, ET REFORMATIONIS APOSTOLICÆ.

SECR:

Decretum super forma recipiendi Novitios Regularium ad habitum, & professionem.

SAnctissimus in Christo Pater & D. N. D. Clemens Divinâ Providentiâ Papa VIII. qui aliàs pro Regularis di-

ſciplinæ reſtitũtione, ſingulis Regularium Ordinibus (quibûſdam exceptîs) prohibuit ne ad Regularem habitum Novitios impoſterum reciperent, receptoſve ad profeſſionem admitterent, quouſque in aliquibus cujuſvis Ord: Monaſteriis, ſeu Conventibus (in quibus Novitiatus pro recipiendis, & educandis Novitiis deſignarentur, & approbarentur) ad ejus, quam profeſſi ſunt, Regulæ præſcriptum, vitam moreſque reſtituerent & componerent. certior deinde factus quoſdam omnium fere Ordinum Conventus, ſeu Monaſteria ad priſtinam illam Regularem vivendi formam, & diſciplinam; quam diutiùs deſideraverat, fuiſſe redacta: in eiſdem Monaſteriis. & Conventibus, ut Novitiatus erigi, Novitiique recipi poſſent, (ſub certis tamen legibus, ac ea præſertim, ut licentia à Congr: Reformationis Apoſtolicæ priùs obtenta eſſet) conceſſit, & ad illa deſignavit & approbavit, nunc volens ut ea, quæ pro Novitiorum receptione, & inſtitutione, de mandato Sanctitatis ſuæ præſcripta fuerunt, impoſterum accuratiùs, & exactiùs obſerventur, ultra formam traditam in Conſtitutionibus fel. rec: Sixti Papæ V. etiam Sanctitatis ſuæ ſuper receptione Novitiorum decrevit, ac præſentis Decreti virtute mandavit, ne in Conventibus ſeu Monaſteriis ad Novitios recipiendos, de Sanctitatis ſuæ, ſeu dictæ Congregationis Reformationis licentia hactenus deſignatis; & approbatis, ſeu impoſterum deſignandis, & approbandis Novitii ad habitum recipi ullatenus poſſint, vel admitti, niſi priùs ab ipſa Congreg: vel à proprijs locorũ Ordinariis, aut ab illis, in quorũ Diæceſi Novitiatus exiſtunt in quibus Novitii recipiendi fuerint, expreſsè, & nominatim Novitii ipſi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi, & admitti poſſint, licentiam in ſcriptis (gratis tamen in omnibus etiam quoad ſcripturam concedendam) obtinuerint, monet autem Sanctitas ſua eoſ-

dem Ordinarios, omnem curam, & diligentiam adhibere, ut circa ætatem, conditionem, educationem, ſcientiam, vitam, & mores cæteraſque qualitates in ipſis Novitiis requiſitas, obſerventur inſtitutiones pro illis recipiendis ab eadem Congr: Reformationis factæ, & publicatæ, neque aliter, nec aliô modô aliquem ad habitum recipi permittant; Ordinariorum ipſorum conſcientiam onerando, ſi quempiam approbaverint, vel admitti permiſerint, qui non ſit idoneus, & juxta Conſtitutiones, & inſtitutiones prædictas, approbandus & admittendus. Firmîs nihilominùs remanentibûs pænîs omnibûs contra Superiores quorumcunq; Ordinum, qui in admittendis ad habitum & profeſſionem Novitiis, formam Conſtitutionum, & inſtitutionum prædictarum non ſervaverint, aut Novitium aliquem, quantumvis idoneum, & approbatum, in quovis alio Conventu, & loco, ſeu Monaſterio, præterquàm in hactenus à ſua Sanctitate, vel à dicta Congr: deſignatis, & approbandis, vel ultra numerum in eorum ſingulis præſcriptum, ſeu præſcribendum receperint, vel admiſerint, ſeu aliàs præmiſſis, quôvis modô contrafecerint. Irritum ex nunc, & inane decernens quidquid ſecus, & aliàs, quâvis auctoritate à quôvis geſtum, vel attentatum fuerit. Non obſtantibûs quibûſcunque, &c. Datum Romæ apud S. Petrum, die 19. Maji. 1602. Pontificatûs ejuſdem S. D. N. Annô undecimô.

Inſtitutiones ſuper receptione, & educatione Novitiorum Religioſorum in Monaſteriis, & Conventibus deſignatis, vel deſignandis, Clementis ejuſdem juſſu editæ.

CUm ad Regularem diſciplinam in ſingulis Religioſorum Monaſteriis propagādam, Novitiorum inſtitutio maximè

utilis ſit, ac neceſſaria, & nihil ad gravem illam, ac laudatiſſimam priſcorum Patrum vivendi rationem relaxandam majorem vim habuiſſe compertum ſit, quàm vel nimiam in recipiendis Novitiis facultatem ſupra numerum, quem capere, atque alere Monaſteria ipſa poſſent, vel negligentiam in probando,& examinando eorum ſpiritu, an verè eſſet ex DEO, atque ex præcipuo illi inſerviendi, vel denique incuriam in eis educandis, atque inſtituendis. Idcircò, ut hujuſmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum inſtitutione, atque educatione, nec non in Miniſtri, & aliorum Miniſtrorum electione, præter alia, quæ in ſacris Canonibus, ac Decretis, præſertim Concilii Tridentini Pontificis, & cujuſcunq; Ordinis, aut inſtituti Conſtitutionibus continentur, tam in aliàs deſignatis, quàm nunc, & inpoſterum ad hoc deſignandis Monaſteriis, & Conventibus hæc quæ ſequuntur inviolatè obſervari, & exequi perpetuò curent.

Primùm, quod attinet ad Novitiorum recipiendorum formam, ultra diligentem perquiſitionem, quæ habenda erit de uniuſcujuſque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita anteacta,ac præcipuè eorum,qui ſextumdecimum ætatis ſuæ annum excedent, an criminoſi, an ære alienô gravati, vel reddendæ alicujus adminiſtrationis rationi obnoxii ſint, juxta formam Conſtitutionis fel: rec: Sixti V. & moderationum ſubſecutarum. Illud etiam Superiores ad quos ſpectabit, ſedulò perquirant, ut quibus in Monaſteriis, & Conventibus, ex Apoſtolica facultate Novitiatus fuerint inſtituti, in iis ad Religionem nullus inpoſterum admittatur, qui & ex honeſtis parentibus natus non ſit, & conditiones ſacrîs Canonibûs, Summorumque pontificum Conſtitutionibûs præſcriptas non habeat, juxta Decretum ſuper

forma

forma recipiendi Novitios die 19. Maii 1620. editum.

Quiſque recipiendus in aliquo Ordine Regulari, etiam mendicantium, in ea ſit ætate conſtitutus quàm ejus Ordinis, in quo recipietur, Regularia inſtituta, & ordinationes requirunt; eam verò literarum ſcientiam calleat, aut illius addiſcendæ ſpem indubiam præferat, ut minores, & ſuîs temporibûs majores Ordines, juxta Decreta Sacri Concilii Tridentini ſuſcipere valeat. Sed ſi quis annum vigeſimum quintum excedens ad habitum Regularem admitti poſtularit, & talis eruditionis expers inventus fuerit, in converſorum tantùm, quibus literarum ſcientia non eſt neceſſaria, numerum referatur, ipſi autem converſi non recipiantur ante vigeſimum ætatis ſuæ annum; & niſi ſaltem præcipua doctrinæ Chriſtianæ capita noverint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quô ſpiritu, quâ mente, ac voluntate id Regularis vitæ genus elegerint, quem ſibi finem propoſuerint, num zelô melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & ut DEO liberiùs famulari poſſint, an potiùs levitate, vel humanô aliquô affectu, aut inordinatô animô ducantur, & an eorum parentes ope, & ſubſidio ipſorum indigentes deſtituantur.

Provideant quoque, ut omnes etiam converſi recipiendi; priuſquàm ad habitum Regularem admittantur, ab ijs, quibus munus hoc incumbit, de Regula, quam profeſſuri ſunt, tribûs votîs eſſentialibûs, ſtatuque Regulari, & aliîs cujuſque Ordinis peculiaribûs inſtitutîs, & Conſtitutionibûs diligenter inſtruantur. Et quia quarundam Religionum morìs eſt, nedum converſos ad profeſſionem admittendos, verùm & oblatos ut vocant, recipere, circa ipſorum oblatorum receptionem unaquæq; Religio ſuas peculiares Conſtitutiones, ſpecialiaque inſtituta obſervare teneatur.

Statim atque Novitii ad habitum recepti, & in locum

Novitatûs introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius anteactæ vitæ conſcientiam diſcutiant, & expurgent.

Quod verò ad loci qualitatem uniuſcujuſque Novitiatûs ſpectat, locus huiuſmodi propria clauſura ab ea parte Conventûs & Monaſterii, in qua degunt profeſſi, ſegregatus ſit, atque diſtinctus, habeatq; tot ad dormiendum cellulas ſeparatas, quot erunt numero Novitii, vel dormitorium ita capax, ut pro ſingulis ſinguli lectuli commodè ſterni poſſint, in quo etiam, cellula, vel certus ac determinatus locus pro Magiſtro, ejuſque ſocio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates aptus locus adſit ad ſpirituales collationes, ſeu conferentias faciendas, ac lectiones, inſtructioneſq; Magiſtri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum ſe igne communi recipiant.

Oratorium inſuper ſeu Capella, ſi commodè fieri poterit, ad Novitios in ſpiritualibus, præſertim in ceremoniis, Eccleſiaſticiſque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honeſtam recreationem benè concluſus, atque munitus adſit, ſin minùs, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Ipſis verò Novitiis ibi commorantibus, curabit Magiſter cum loci Superioris auctoritate (ſi opus fuerit) ne in eundem quiſquam alius ingrediatur.

Ad hujuſmodi locum Novitiatûs nemini ejuſdem, vel alterius Ordinis Regulari etiam Conventûs, & Monaſterii Officiali, ullô unquam tempore ſub quovis prætextu aditus pateat, præterquam Magiſtro, ejuſque ſocio, ac etiam Monaſterii, aut Conventûs Superiori, ſi quandocunq; ingrediendum ſibi neceſſariò exiſtimaverit, quô tamen caſu aliquem ſemper ex ſenioribus Conventûs, vel Monaſterii Patribus ſocium aſſumat.

Hujus

Hujus loci clausuræ clavis apud Magistrum semper asservetur, illique soli liceat ex gravi tantum causa ingressum illuc alicui permittere: si quis autem Novitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsente, & non aliter alloquatur.

Novitiorum Magistro socius, si per Novitiorum Instruendorum multitudinem necessarius fuerit, vitâ, & moribûs (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Novitiatûs regimen spectant, dicto Magistro immediatè subjectus existat, eliganturque tam Magister, quàm socius per Provinciale Capitulum, per triennium ad minùs onus hujusmodi subituri. Quòd si aliquô casu extra tempus capitulare nova loca Novitiatûs concedi contingat, tunc electionem Magistri Novitiorum, & socij hujusmodi in his novis locis per Generalem, vel Provincialem, seu Ministrum, aut eorum Visitatorem, seu Vicarios, de Definitorum tamen, vel graviorum aliorum Patrum consensu fieri permittatur: idemq; servetur si intra triennium, alterum, vel utrumque urgenti aliqua de causa ex illis locis amoveri, vel mori contigerit, in cujus, vel quorum locum alij consimiles subrogari debeant.

Tam Novitiorum Magister, quàm socius ab iis omnibus officiis, oneribusque vacationem habeant, quæ Novitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister Sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigesimum ætatis suæ anno constitutus, & per decennium à professione emissa in Religione perstiterit, socius verò trigesimum annum excedat, sintq; ambo doctrinâ, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam, anteactæ exemplô præstantes, orationis prætereà, & mortificationis operibûs addicti, prudentiâ, charitateque referti, non sine affabilitate graves, zelum DEI cum

mansve-

manſvetudine præſeferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione ira præſertim, & indignatione, quæ in ſe, & erga alios charitatem impedire conſveverunt, quàm longiſſimè alieni, & tales demum, quí in omnibus ſeipſos bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curæ ſubſunt, illos non tam metuant, quàm revereantur, nec illis unquam detrahere quidquam poſſint.

Habeat etiam Magiſter plenam, & abſolutam poteſtatem, circa Novitiorum inſtitutionem, ac Novitiatûs regimen, ita ut in illis nemini (Viſitatoribûs ac Superioribûs majoribûs, vel etiam localibûs exceptîs) quôvis colore ſe ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, ut Novitii omnes in Regulari diſciplina ſedulò exerceantur, agnoſcantque præcipuè divinæ, quâ digni facti ſunt, vocationis præſtantiam & excellentiam, quæ vera ſit, atque perfecta votorum ſolennium, & quàm neceſſaria cujuſque Ordinis Conſtitutionum obſervantia modum in oratione, tum vocali, tum mentali fructuoſè perſiſtendi, illicitas paſſiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona eſt, atque proclivis) per ſenſuum cuſtodiam, & mortificationem cohibendi, auſteritatem, jejunia, cilicia, diſciplinas, conſcitiæ puritatem, crebram illius diſcuſſionem, Sacramentorum frequentiam, confeſſionis præſertim, quæ bis ſaltem ſingulîs menſibûs fiat, per apertionem quotidianam motuum internorum, cordis, & tentationum manifeſtationem, per exercitium humilitatis, circa viliora Minaſteria per modeſtiam in omnibus actionibus, diuturnumq; ſilentium.

Quilibet Novitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat, unuſquiſque ſecundùm propriam capacitatem, & ordinem ſibi à Magiſtro præſcriptum, ac pluries in die propriam conſcientiam unuſquiſque examinare contendat.

Ipſi

Ipſi autem Magiſtro ſoli Novitiorum confeſſiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, ſi ita expedire judicaverit, vel per ſeipſum, vel per alium ab eo deputandum, ſemel aut bis in anno eorundem Novitiorum confeſſiones audire.

Quotidie Miſſæ ſacrificio interſint, & ſtatutîs horîs in Choro, nocturnis, diurniſque divinis Officiis aſſiſtant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel ſcribant res ſpirituales, modeſtam animi recreationem interponant, quæ in ſolitario loco, & commodo extra Novitiatum ſemel in hebdomada, vel in alternis ſaltem hebdomadibus longior ſtatuatur, fiatque ſemper Magiſtrô præſente, vel ſociô, qui multùm invigilent, ne duo ab aliis commorentur disiuncti, atque eô tempore, cujuſque, in quam, natura feratur; propenſionem ſcrutentur.

Non liceat eis, durante Novitiatûs, & probationis tempore, unà cum Profeſſis, niſi in Choro, in Eccleſia tempore officiorum,in proceſſionibus aut in cænaculo causâ refectionis commorari,nec permittatur eis, Profeſſionis domô exeuntes comitari.

Pro communibus, & proprijs cujuſque neceſſitatibus, quæ accidere poſſunt, unus ex Novitiis ipſis, ætate, moribûſque provectior deputetur, qui abſente ſociô, Magiſtrô permittente, omnia prout opus fuerit, agat, cui etiam januæ cuſtodia, & rerum levioris momenti proviſio intra Novitiatum committi poterit.

Cùm autem, licet Clericorum bene inſtituendorum cura debeat eſſe præcipua, Converſorum tamen Religioſa inſtructio non ſit prætermittenda,quin potiùs æquanimiter amplexanda, quandoquidem ſatis exploratum eſt illorum etiam, cum Regulam profiteantur eandem, perfectam educationem, tum Religioni decorem, & ornamentum, tum aliis

Christi fidelibus ædificationem, exemplum atque utilitatem afferre. Conversis ipsis à Clericorum Novitiatu separatus ad dormiendum locus (quantùm commodè fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen hâc separatione non obstante Magistro Novitiorum, seu Superioribus Monasteriorum, & Conventuum juxta cujusque Ordinis Statuta, & Constitutiones subditi esse, & obedientiam præstare, debebunt à quo non tantùm circa corporalia obsequia probandi, & exercendi, verùm etiam pro eorum capacitate, & commoditate, de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instituendi erunt, quod ut commodius fiat ad Capitula, & spirituales Conciones, quæ per Magistros Novitiis fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesiis statutîs horîs conveniant, nisi tunc in suis officiis actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapsô, ii tantùm, qui non solùm Religiosæ perfectionis capaces: sed ad laborem corporalem apti novo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodò ætatis suæ annum quoad Clericos decimumsextum, quò verò ad Conversos, vigesimum primum excesserint) ad professionem admittantur. Sed qui ad Conversorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possint.

Superior cujuslibet Conventûs, in quo Novitiatus fuerit constitutus particularem librum habeat, in quo uniuscujusque Novitii professio registretur, illamque Novitius professus propriâ manu, & duo testes, qui præsentes fuerint, subscribant.

Conversus verò literarum ignarus, professus, in eorundem, testium, qui se subscripserint præsentia, propriâ manu signum Crucis apponat, asserveturque liber, & custodiatur in Archivio, ubi scripturæ ad Monasterium seu Conventum pertinentes reponi consveverunt.

Quia

Quia verò in quibusdam Ordinibus, filiationis usus est receptus, declaratur, quòd licèt Decretum sit, ut Novitiis educandis certa Monasteria, aut Conventus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum, & Conventuū hujusmodi Ordinū, in quibus filiationis usus receptus est, eos, quos prænarratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios, juxta cujusque Ordinis Constitutiones adscribere sicq; adscriptos cùm juxta præsentes institutiones, & alias servatîs servandîs, ad Ordines recepti fuerint, ad loca Novitiatuum cum, testimonialibus literis trasmittere, ut tanquam dictorum Conventuum seu Monasteriorum filii eorundem nomine, & instantiâ recipi, ac in Novitiatu probari, & deinde, antequam ad eadem Monasteria seu Conventus filiationis hujusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, ut permissum est, exerceri debebunt.

Porrò ne loca unius Monasterii, seu Conventûs ab alio præoccupentur, Capituli Generalîs, aut Provincialîs partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conventibus, & Monasteriis præscribere, quæ magìs expedire videbitur.

Ut autem Novitii jam in Professorum numerum (sicut præmittitur) recepti meliùs in bono spiritu, Regularisque disciplinæ observantia stabiliantur, & confirmentur, mandatur ut statim professionem emissam, si in Conventibus, ac Monasteriis pro Novitiatibus assignatis locus aderit secundi Novitiatûs, sive Professorii ab ea, quæ Novitiorum est, atque antiquorm Professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium, aut Conventus eos alere queat, sin minùs, in alium commodiorem Conventum, aut Monasterium transferantur, in quo is locus cum requisitis ad Novitiatum supra narratis recipiatur, vel accomodetur, aut de novo construatur. Ab

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ suarum Constitutionum, seu institutorum vigore, majoris temporis cursu novos professos intra Novitiatum detinere consvescunt, quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, ut prædictis earum Constitutionibûs non obstantibûs, id ipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicaverint, quibus in locis degant sub Regulis, & modo vivendi adhuc arctiori quàm servent antiquiores professi, ita quod in negotiis Monasteriorum, aut Conventuum non se intromittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicujus exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant quosque ad ætatem Sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem devenerint, vel saltem per triennium post Professionem, quô etiam tempore poterunt, quinimo, & debebunt literarum, studiis operam navare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibûs Novitiorum Magistrum prædictum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quod propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Novitios, nisi in locis pro Novitiatu designatis, aut imposterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & Ordine Superiori sunt, & alii, ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quôvis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, privationem, gravioresque pro modo admissæ culpæ pænas, se subituros certò sciant. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 19. Martii 1603.

Jejunia in Capto 2do Gnali assignata — — fol. 16

600